TIRUMALA NAICKAR.

PARAMESWARAN PILLAI.

3264

V2134:2100 J90
32614

MURUGAN BINDING
WORKS,
NO. 3, BOMMULIER STREET,
ELEPHANT GATE, MADRAS-1.

wJ90 324
AN PILLA
kaf.

MUL
091666

Madras University

Call Number V2134:2Lw

Accession Number 91666

Available for loan from

This book should be returned on or be
the date last marked below.

തിരുമലനായക്കർ

Tirumala Nayakan 171

വിദ്വാൻ

വി. ആർ. പരമേശ്വരൻപിള്ള

V. R. Parameswaran Pillai

ഗദ്യോപഹാരം, വിജ്ഞാനാരാമം, ശാകുന്തളസിംഹൻ, കുസുമാഞ്ജലി, ദേശസ്നേഹികഥ മുതലായ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താവു്]

ബി. വി. ബുക്ക് ഡിപ്പോ ആന്റ്

ഭാഷാഭിവർദ്ധിനിപ്രസ്സ്, തിരുവനന്തപുരം.

15 AUG 19

91666

V2134:21w J90

32 G4

മുഖവുര.

വിഖ്യാതനായ തിരുമലനായക്കരുടെ ജീവചരിത്രം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം എന്നിൽ വേരുറച്ചിട്ട് വർഷങ്ങളം കുറെക്കഴിഞ്ഞു. കണിയാകുളം പടനിലത്തിൽ കുടിയുള്ള എന്റെ സായാഹ്നസവാരികാലം പ്രസ്തുത ആശയെ പോഷിപ്പിച്ചുകൊണ്ടേ വന്നു. രാജ്യസ്നേഹികളിൽ അഗ്രഗണ്യനായിരുന്ന ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയുടെ ജീവിതചരിത്രത്തെ ആസ്പദമാക്കി ഒരു ലേഖനം കേരളസൊസൈറ്റി പേപ്പേഴ്സിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നായിട്ട് അയച്ചുകൊടുക്കണമെന്നൊരപേക്ഷയുംകൂടി വന്നപ്പോൾ ഞാൻ ഏതാൽസംബന്ധമായ ഗവേക്ഷണങ്ങൾ വേഗം പൂർണ്ണമാക്കാൻ ശ്രമം തുടങ്ങി. അതിന്റെ ഫലമായി വിശ്വനാഥനായക്കർ, തിരുമലനായക്കർ, മങ്കമ്മാൾ എന്നിവരുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാൻ സാധിച്ചു. വിശ്വനാഥനായക്കരുടേയും മങ്കമ്മാളിന്റേയും ചരിത്രങ്ങൾ അടുത്തുതന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

ഈ ഗ്രന്ഥം നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ വിലയേറിയ സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുതന്ന പണ്ഡിതാഗ്രേസരനായ റിട്ടയർഡ് തമിഴ് ലക്ചറർ മിസ്റ്റർ എസ്. ദേശികവിനായകംപിള്ളയോട് എനിക്കുള്ള അകൈതവമായ നന്ദിയെ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു. ചുരുങ്ങിയ സമയത്തിനുള്ളിൽ പ്രൗഢഗംഭീരമായ ഒരവതാരികയെഴുതിത്തന്ന അഭിജ്ഞോത്തംസമായ റാവുസാഹിബ് ഉള്ളൂർ എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ അവർകളം എം. എ. ബി. എൽ.

നോട് എനിക്കുള്ള ഹൃദയംഗമമായ കൃതജ്ഞതയെ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനും ഈ സന്ദർഭത്തെ വിനിയോഗിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

സൽഗ്രന്ഥപ്രസാധനംകൊണ്ടു സുവിദിതരായ ഏ. വി. ബുക്ക് ഡിപ്പോ പ്രവർത്തകന്മാർ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച ജാഗ്രത എത്രയും ശ്ലാഘനീയമാകുന്നു.

നാഗരുകോവിൽ,
൧൯൨൦ ചിങ്ങം ൧൧-ാം൹-

വി. ആർ.
പരമേശ്വരൻ പിള്ള

അവതാരിക.

—

ദക്ഷിണമധുരയിലെ നായക (നായക്ക) രാജവംശത്തിന്റെ ചരിത്രം വഞ്ചിദേശവാസികൾ വഴിപോലെ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. വീരാതിവീരനായ വിശ്വനാഥനായക്കരാൽ പ്രതിഷ്ഠാപിതമായ ആ മഹനീയ വംശത്തിൽ തിരുമലനായക്കരേക്കാൾ സമുജ്ജ്വലമായ ഒരു മുക്താഫലം ഒരു കാലത്തും ആവിർഭവിച്ചിട്ടില്ല. മുഗളവംശത്തിന് അക്ബർ, വിജയനഗരവംശത്തിന് കൃഷ്ണദേവരായർ, പശ്ചിമചാലൂക്യവംശത്തിന് ഷഷ്ഠവിക്രമാദിത്യൻ, തഞ്ചാവൂർ നായകവംശത്തിന് രഘുനാഥനായക്കർ, ഇവരെപ്പോലെ മധുരയിലെ നായകവംശത്തിന് അത്ഭുതപൂർവ്വമായ പേരും പെരുമയും പുലർത്തി, ദീർഘകാലം വിജയലക്ഷ്മിയാൽ സമാശ്ലിഷ്ടനായും വിവിധജാതിമതസ്ഥന്മാരായ പ്രജകളാൽ സമാരാധിതനായും രാജ്യഭാരം ചെയ്ത് ആ കല്പകാലം നിലനിൽക്കത്തക്ക യശസ്സു സമ്പാദിച്ച പ്രപഞ്ചയവനികക്കുള്ളിൽ തിരോധാനം ചെയ്ത ഒരു മഹാപുരുഷനാകുന്നു തിരുമലനായക്കർ. ഇന്നും ദക്ഷിണമധുരയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൊട്ടാരത്തിന്റെ നഷ്ടശിഷ്ടങ്ങൾ കാണ്മാനുണ്ട്. മീനാക്ഷീദേവിയുടെ മഹാക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു സപത്നീകനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിമയും പരിലസിക്കുന്നു. തിരുമലനായക്കർക്കും തിരുവിതാംകൂറിനുമുള്ള ബന്ധം 'ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളപ്പോർ' (കണിയാകളത്തിൽപോർ) എന്ന ആ പ്രശസ്തമായ ദേശീയ

ഗാനത്തിൽ പ്രതിബിംബിച്ചു് വഞ്ചിവാസികളെ ഇപ്പോഴും പലപ്രകാരത്തിലുള്ള സ്തോഭങ്ങൾക്കു വശംവദന്മാരാക്കുന്നുണ്ടു്. ദാക്ഷിണാത്യരായ ഭാരതീയരുടെ സാഭിമാനമായ സ്മരണത്തിനു സർവ്വഥാ പാത്രീഭൂതനാകേണ്ട ഒരു മഹാനുഭാവനാണു് തിരുമലനായക്കർ എന്നു എത്ര പ്രാവശ്യം ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞാലും അതു് അധികമായിപ്പോകുന്നതല്ല.

തിരുമലനായക്കരുടെ ജീവചരിത്രം മലയാളഭാഷയിലില്ലെന്നുള്ള ന്യൂനത എന്റെ പ്രത്യേകമായ വാത്സല്യത്തെ ഇതിനുവളരെമുൻപുതന്നെ സാഹിത്യമമ്മഞ്ഞതകൊണ്ടും സദ്വ്യവസായശീലം കൊണ്ടും സ്വഭാവനൈർമ്മല്യം കൊണ്ടും ആവർജ്ജിച്ചിട്ടുള്ള വിദ്വാൻ വി. ആർ. പരമേശ്വരൻ പിള്ള പ്രസ്തുതപുസ്തകത്തിന്റെ രചനയാൽ പരിഹരിച്ചിരിക്കുന്നു. ദേശചരിത്രം, ജീവിതചരിത്രം ഈവിഷയങ്ങളിൽ ശ്രീമാൻപരമേശ്വരൻപിള്ളയ്ക്കു സഹജമായുള്ള ഗവേഷണകുശലത, കേരളീയർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ഗദ്യോപഹാരം' മുതലായ കൃതികളിൽ നിന്നു് ഇതിനു മുൻപുതന്നെധരിച്ചിരിക്കും. 'തിരുമലനായക്കർ' എന്നപുസ്തകത്തിന്റെ നിർമ്മിതിയിൽ ഈവിദ്വൽപ്രവരനായ യുവാവു് ഇതുവരെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഏതദ്വിഷയസ്പർശികളായ സകലരേഖകളും പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അമൂലമായോ അപ്രമാണമായോ ഈപുസ്തകത്തിൽ ഒരു പ്രസ്താവനയും കാണുന്നതല്ലഎന്നുള്ളതു് ഇതിന്റെ അനേകം വിശിഷ്ടഗുണങ്ങളിൽ ഒന്നാകുന്നു. രചനാരീതിയും ഹൃദ്യമായിട്ടുണ്ടു്.

ആകെക്കൂടി ഭാഷയ്ക്ക് അദീർഘമെങ്കിലും അനർഘമായ ഒരു സമ്പാദ്യമാണ് ഈ ഗ്രന്ഥമെന്നുപറവാൻ ഞാൻ ലേശവും മടിക്കുന്നില്ല. ശ്രീമാൻ പരമേശ്വരൻപിള്ളയുടെ എതാദൃശങ്ങളായ പരിശ്രമങ്ങൾക്കു സകലവിജയങ്ങളേയും ആശംസിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം
൧൯൨൩ ചിങ്ങം ൨൦-ാം൹

ഉള്ളൂർ
എസ്. പരമേശ്വരയ്യർ

16 AUG 19 7

വിഷയവിവരം

		വശം
അദ്ധ്യായം ൧.	നായക്കവംശസ്ഥാപനം	൧
,, ൨.	നായക്കരാജാക്കന്മാർ	൬
,, ൩.	തിരുമല നായക്കരുടെ ഭരണാരംഭം	൧൦
,, ൪.	സാമ്രാജ്യബന്ധം	൧൫
,, ൫.	മൈസൂർയുദ്ധം	൧൮
,, ൬.	വഞ്ചിദേശാക്രമണം	൨൦
,, ൭.	സേതുനാടിനെ ആക്രമിച്ചതു്	൨൩
,, ൮.	വിജയനഗരാധിപതിയെ [എതിർത്തതു്	൨൬
,, ൯.	"നാസികാസമര"വും [നായക്കരുടെ ചരമവും	൩൪
,, ൧൦.	പോർട്ടുഗീസുകാരും [ഡച്ചുകാരും മിഷനറിമാരും	൩൬
,, ൧൧.	ഭരണരീതി	൪൧
,, ൧൨.	തിരുമലനായക്കരുടെ സ്വഭാവം	൪൬

അനുബന്ധം

൧.	നായക്കന്മാരുടെ ആക്രമണത്തെ [പ്പറ്റിയുള്ള രേഖകൾ	i
൨.	ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ള	vi

Some Books Used.

1. History of the Nayaks of Madura
   by R. Sathianatha Iyer
2. History of Tinnevelly
   by Dr. R Caldwell.
3. Sources of Vijayanagar History
   by Dr. S. Krishnaswami Iyengar.
4. Madura District Manuel
   by J. H. Nelson.
5. A forgotten Empire
   by R. Sewell.
6. The Travancore State Manuel Vol I.
7. Travancore Archeological Series Vol II.
8. History of Indian & Eastern Architecture
   by James Ferguson.
9. திருநெல்வேலிச் சீமை சரித்திரம்.
10. மதுரைத் திருப்பணி மாலை
11. நட்சிண சரித்திர வீரர்
12. ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളപ്പോത്ത് (M. S. S)
13. മഹാകവി നീലകണ്ഠദീക്ഷിതർ
    by Rao Sahib S. P. Iyer
14. The Mudaliar Manuscripts
    by S. Desivinayagam Pillai.
15. Aravidu dynasty
    by Father Heras.

16 AUG 19.7

തിരുമലനായക്കർ.

അദ്ധ്യായം ൧.

നായക്കവംശസ്ഥാപനം.

ഭാരതത്തിൽ ആംഗ്ലേയഭരണം സുസ്ഥാപിതമാകുന്നതിനു മുമ്പ് അവസാനമായി വിഖ്യാതിനേടിപ്പരിശോഭിച്ചിരുന്ന സാമ്രാജ്യമായിരുന്ന വിജയനഗരം. തുംഗഭദ്രാനദിയുടെ തീരത്തു സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന പ്രസ്തുത ദേശത്തെയാണ് രാമായണകാലത്തു കിഷ്കിന്ധയെന്നു വിളിച്ചുവന്നിരുന്നതു്. പിന്നീടു ശങ്കരാചാര്യന്മാരുടെ പവിത്രപീഠത്തേയും അലങ്കരിക്കാനിടവന്ന വിദ്യാരണ്യസ്വാമികളുടെ ദീർഘദർശനഫലമായിട്ടുണ്ടായിച്ച വിജയനഗരസാമ്രാജ്യം ഹൈന്ദവസംസ്കാരത്തിനും ഭാരതീയസാഹിത്യത്തിനും നൽകിയിട്ടുള്ള പോഷണം അനേകം ചരിത്രകാരന്മാരുടെ പ്രശംസയ്ക്കു വിഷയമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. വിജയനഗരസമ്രാട്ടുകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രബലൻ തുളുവവംശജാതനും മഹാരാജാധിരാജ പരമേശ്വരബിരുദാങ്കിതനുമായ കൃഷ്ണദേവരായർ ആയിരുന്നു. മദാലസാചരിത്രം, സകലമന്നി, രസമഞ്ജരി, ജാംബവതീകല്യാണനാടകം മുതലായ സംസ്കൃതകൃതികളും

അമുക്തമാല്യദം, വിഷ്ണുചിത്തീയം ആദിയായ തെലുങ്കു ഗ്രന്ഥങ്ങളും നിമ്മിച്ച ആ ആന്ധ്രഭോജരാജന്റെ കാലത്തു് ദക്ഷിണാപഥം ലക്ഷ്മീഭഗവതിയുടേയും സരസ്വതീ ദേവിയുടേയും കേളീരംഗമായിത്തീർന്നതിൽ അതിശയിക്കാനില്ല. പ്രചണ്ഡപ്രതാപനായ കൃഷ്ണദേവരായർ ക്രി. പി. 1509 മുതൽ 1530 വരെ ഭരണം നടത്തി.

വിജയനഗരസാമ്രാജ്യം ഭരണസൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി പല മഹാമണ്ഡലങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇവയിലോരോന്നിന്റെയും ഭരണാധികാരം വഹിച്ചുവന്നവരെ മഹാമണ്ഡലേശ്വരന്മാരെന്നാണു് പറഞ്ഞുവന്നിരുന്നതു്. കൃഷ്ണദേവരായരുടെ കാലത്തു ദക്ഷിണമഹാമണ്ഡലത്തെ ഭരിച്ചിരുന്നതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിശ്വാസഭാജനങ്ങളിലൊരാളും തുളുവവംശസ്ഥാപനത്തിൽ പ്രധാന പങ്കുകാരനും കാശ്യപഗോത്രത്തിൽപ്പെട്ടവനുമായ കൊട്ടിയംനാഗമനായക്കരായിരുന്നു. രാജ്യതന്ത്രവിശാരദനായിരുന്ന നായക്കർ ചക്രവർത്തിയുടെ പ്രത്യേകമായ പ്രോത്സാഹനങ്ങൾക്കു് അർഹനായിത്തീർന്നുവെന്നു കാണുന്നു. സ്വന്തം സൈന്യങ്ങളുടെ മേൽനോട്ടം വഹിച്ചുവന്നിരുന്നതുകൂടാതെ അദ്ദേഹം ചക്രവർത്തിയുടെ മഹാസൈന്യത്തിൽ ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെ ഭരണംകൂടി നടത്തിവന്നിരുന്നുവത്രേ. പുത്രലാഭത്തിനായി നായക്കർ പത്നിയോടൊന്നിച്ചു കാശിയിൽ ചെന്നു വിശ്വേശ്വരനെ പ്രാർത്ഥിച്ചു് അനേക പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തതായും അക്കാലത്തു ദക്ഷിണദേശഭരണം ചക്രവർത്തിയുടെ കല്പനപ്രകാരം രാമഭദ്രനായക്കനെ ഏല്പി

ച്ചിരുന്നതായും പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നാഗമനായക്കനു സന്താനലാഭമുണ്ടായതു കാശീവിശ്വനാഥന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടാണെന്നു് ഒരു ശിലാശാസനത്തിലും കാണുന്നുണ്ടു്. ക്രി. പി. ഏർൻ൫-ാമാണ്ടിടയ്ക്കു നായക്കർക്കു് ഒരു പുത്രൻ ജനിച്ചു. അദ്ദേഹം ആ കുഞ്ഞിനു വിശ്വനാഥനെന്ന പേർ നൽകി. വിശ്വനാഥൻ കാലോചിതമായ എല്ലാ വിദ്യകളിലും പ്രാവീണ്യം നേടി. കൃഷ്ണദേവരായരുടെ താംബൂലവാഹകനെന്ന നിലയിൽ വിശ്വനാഥനായക്കൻ രാജസേവനം തുടങ്ങി. ആ തരുണന്റെ ശരീരദാർഢ്യവും വിദ്യാസമ്പന്നതയും പുരുഷത്തികവും കർമ്മകുശലതയും മേധാശക്തിയും ചക്രവർത്തിയുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു. കൃഷ്ണദേവരായർ ഒറീസായെ ആക്രമിക്കാൻ പോയിരുന്നപ്പോൾ തന്നോടൊന്നിച്ചു വിശ്വനാഥനേയും അംഗരക്ഷകനായിട്ടു കൊണ്ടുപോയിരുന്നു. ഒറീസായുദ്ധത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച വൈദഗ്ദ്ധ്യം ആ യുവാവിനു് റായിച്ചൂർ സമരകാലത്തു് ഒരു സേനയുടെ നായകത്വം ലഭിക്കാനിടവരുത്തി. ഇതു് ക്രി. പി. ഏ൫൦-ൽ ആയിരുന്നു. ചക്രവർത്തിയുടെ അപരിമിതമായ വിശ്വാസത്തിനു പാത്രമാവുകയാൽ വിശ്വനാഥൻ അചിരേണ വിജയനഗരത്തിലെ സേനാധിപന്മാരിലൊരാളായിത്തീർന്നു.

കൃഷ്ണദേവരായരുടെ ഭരണാവസാനഘട്ടത്തിൽ പലതരം കുഴപ്പങ്ങളുണ്ടായി. അതോടുകൂടി ദക്ഷിണമണ്ഡലത്തിലും ചില അസ്വസ്ഥതകളും നേരിട്ടു. വിജയനഗരസാമ്രാജ്യത്തിലുൾപ്പെട്ട ചോളദേശത്തെ വീരശേഖര

നും പാണ്ഡ്യദേശത്തെ ചന്ദ്രശേഖരനുമാണ് അക്കാല ത്തു ഭരിച്ചിരുന്നതു്. സാമ്രാജ്യരാജധാനിയിൽ വിപ്ല വലക്ഷണങ്ങളും കാണപ്പെട്ട ഉടനെ വീരശേഖരൻ പാ ണ്ഡ്യദേശത്തെ ആക്രമിച്ചു ചന്ദ്രശേഖരനെ തോല്പി ക്കുകയും ആ നാട്ടിനെ കരസ്ഥമാക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രമ വിരുദ്ധമായ ഈ നടപടിയെ സാമ്രാജ്യപ്രതിനിധിക ളായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വകവച്ചതുമില്ല. സ്ഥാനഭ്രഷ്ടു നായ ചന്ദ്രശേഖരൻ വിജയനഗരത്തിലെത്തി വിവര മെല്ലാം ചക്രവർത്തിയോടുണർത്തിച്ചു. അതു കേട്ട ഉട നെ കൃഷ്ണദേവരായർ ദക്ഷിണമഹാമണ്ഡലേശ്വരനായ നാഗമനായക്കരെ വിളിച്ചുവരുത്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാരാതിർത്തിക്കുള്ളിൽ നടന്ന ക്രമക്കേടിനെ ഉട നെ മാററി ചന്ദ്രശേഖരനെ വീണ്ടും പാണ്ഡ്യരാജാവാ യി പ്രതിഷ്ഠിച്ചശേഷം മടങ്ങിവരാനാവശ്യപ്പെട്ടു. ക ല്പനപ്രകാരം ഒരു വമ്പിച്ച സേനയുമായി നായക്കർ പാ ണ്ഡ്യദേശത്തെത്തി വീരശേഖരനെ തോല്പിച്ചു ചോ ളദേശത്തെയ്ക്കു യാത്രയാക്കി. പാണ്ഡ്യനാട്ടിന്റെ അ പ്പോഴത്തെ ശോചനീയസ്ഥിതിയേയും ചന്ദ്രശേഖര ന്റെ ഭരണപാടവരാഹിത്യത്തെയും നേരിട്ടു ഗ്രഹിച്ച നാഗമനായക്കർ പാണ്ഡ്യനാടു വീണ്ടും അലങ്കോലപ്പെ ടാതിരിക്കണമെന്നു കരുതി താൻ തന്നെ ഭരണം ഉട ങ്ങി. ഈ വിവരം ചക്രവർത്തിയെ ഉണർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ ചക്രവർത്തി പാണ്ഡ്യരാജ്യാധിപ നായി വീണ്ടും ചന്ദ്രശേഖരനെ അവരോധിക്കാൻ കല്പി ച്ചു. നായക്കരാകട്ടെ പ്രസ്തുത കല്പനയെ ലംഘിച്ചു മധുരയിൽ സ്വതന്ത്രഭരണമാരംഭിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്.

ഈ വിവരം സാമ്രാജ്യനാഥനെ അത്യധികം കുപിതനാക്കി. തന്റെ ആജ്ഞയ്ക്കു വിപരീതമായി പ്രവർത്തിച്ചതിനു സമാധാനമാവശ്യപ്പെട്ടു. പാണ്ഡ്യദേശത്തിന്റെ അപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയ്ക്കു ഗത്യന്തരമില്ലാത്തതിനാലാണു് താനിപ്രകാരം ചെയ്തതെന്നു നായക്കർ സമാധാനമയച്ചു. എന്നു മാത്രമല്ല, വിവരങ്ങളെല്ലാം വിശദമായി ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി തന്റെ സ്നേഹിതനായ രാമഭദ്രനായക്കനേയും അയയ്ക്കുകയുണ്ടായി. ഈ സമാധാനങ്ങളൊന്നും കൃഷ്ണദേവരായക്കു തൃപ്തികരമായിത്തോന്നിയില്ല. പാണ്ഡ്യദേശം ചന്ദ്രശേഖരനു നൽകണമെന്നു കാണിച്ചു് അദ്ദേഹം വീണ്ടും കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു. നായക്കർ ഈ നിയോഗത്തേയും ലംഘിക്കാൻ സന്നദ്ധനായി. രോഷാകുലനായിത്തീർന്ന ചക്രവർത്തി പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയെല്ലാം വിളിച്ചുകൂട്ടി ഈ വിഷയത്തിനു നാഗമനെ യഥായോഗ്യം ശിക്ഷിക്കണമെന്നു് ആജ്ഞാപിച്ചു. നാഗന്റെ പോർത്തിറം സുപ്രസിദ്ധമായിരുന്നു. പോരെങ്കിൽ നായക്കരുടെ ഏകപുത്രനും വീരാഗ്രേസരനുമായ വിശ്വനാഥൻ അവിടെ സന്നിഹിതനായിട്ടുണ്ടുതാനും. അതിനാൽ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിലാർക്കുംതന്നെ മറുമൊഴിക്കുന്നതിനു ധൈര്യമുണ്ടായില്ല. രാജഭക്തിയുടെ മൂർത്തീകരണമായ വിശ്വനാഥൻ ചക്രവർത്തിയുടെ കല്പനയെ നിറവേറ്റാൻ സന്നദ്ധനായി എഴുന്നേറ്റു. എല്ലാവരും അത്ഭുതപരതന്ത്രരായി. സന്തുഷ്ടനായ ചക്രവർത്തി അനുഗ്രഹപുരസ്സരം വിശ്വനാഥനെ ധീരസേനാനിയായ അരിയനായകമുതലിയാരോടും ഒരു മഹാസൈന്യത്തോടും കൂടി ദക്ഷിണമണ്ഡലത്തിലേയ്ക്കയച്ചു.

നാഗമനായക്കരോടു യുദ്ധം ചെയ്യാതെ കായ്യം നേരെയാക്കണമെന്നു കരുതി അവർ ചെയ്ത ശ്രമം സഫലമായില്ല. പിതാവും പുത്രനും തമ്മിൽ നടത്തിയ ഘോരസമരത്തിൽ നാഗമൻ ബന്ധനസ്ഥനായി. "എന്റെ അന്നദാതാവിന്റെ കല്പനപ്രകാരം ചെയ്ത ഈ അപരാധത്തെ ക്ഷമിച്ചരുളണം" എന്നിങ്ങനെ വിശ്വനാഥൻ സ്വപിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കയും തന്നിമിത്തം സംതൃപ്തഹൃദയനായ നാഗമനായക്കർ ബന്ധനസ്ഥനെന്ന നിലയിൽ ചക്രവർത്തിസമക്ഷം ഹാജരാകയും ചെയ്തു. അതിബാല്യം മുതൽക്കേ ഭക്തിപൂർവ്വം സേവനമനുഷ്ഠിച്ചുവന്ന വിശ്വനാഥന്റെ രാജഭക്തിപാരമ്യം ചക്രവർത്തിയെ പ്രസന്നനാക്കിത്തീർത്തു. അദ്ദേഹം നാഗമന്റെ അപരാധത്തെ ക്ഷമിക്കയും പഴയ ഉദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളാൻ അനുവദിക്കയും ചെയ്തു. പാണ്ഡ്യദേശത്തിന്റെ യഥാർത്ഥസ്ഥിതി ഇതിനിടയ്ക്കു ചക്രവർത്തിക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിനാൽ പ്രജാക്ഷേമനിരതനായ രായർ വിശ്വനാഥനായക്കനെ മധുരയിലെ രാജപ്രതിനിധിയായി നിശ്ചയിച്ചു. വിശ്വനാഥന്റെ മന്ത്രിപദം വഹിക്കാൻ വിഖ്യാതനായ കാഞ്ചീപുരം അരിയനായക മുതലിയാരേയും അയച്ചുകൊടുത്തു. ഇപ്രകാരം വിജയനഗര സാമ്രാജ്യച്ഛായയിൽ ഉത്ഭവിച്ച നായക്കരാജവംശം മധുരയിൽ രണ്ടു ശതവർഷത്തിലധികം കാലം ഭരണം നടത്തി.

അദ്ധ്യായം ൨.

നായക്ക രാജാക്കന്മാർ.

സുഗൃഹീതനാമാവായ കൃഷ്ണദേവരായർ ക്രി. പി. ൧൫൩൦-ൽ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജനായ അച്യുതരായനാണ് പിന്നീട സിംഹാസനസ്ഥനായതു്. അധികം താമസിയാതെ ചോളദേശം മധുരസംസ്ഥാനത്തിൽ നിന്നു വേർതിരിക്കപ്പെട്ടു. അച്യുതരായപത്നിയായ വരദാംബികയുടെ സഹോദരിയെ വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്ന ശെവ്വപ്പനായക്കൻ ചോളദേശാധിപനായിത്തീർന്നു. ഇന്നത്തെ മധുര, തിരുനെൽവേലി, രാമനാഥം, തഞ്ചിനാപ്പള്ളി, കോയമ്പത്തൂർ, സേലം എന്നീ ജില്ലകളും തിരുവിതാങ്കോട്ടിൽ ചില ഭാഗങ്ങളും വിശ്വനാഥന്റെ ഭരണത്തിലുൾപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നുണ്ടു്. അദ്ദേഹം ജീർണ്ണിച്ചുകിടന്ന മധുരക്കോട്ടയെ പുതുക്കുകയും മീനാക്ഷിസുന്ദരേശ്വരക്ഷേത്രത്തിൽ അനേകം പരിഷ്കാരങ്ങൾ നടപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു. സമാധാനസ്ഥാപനത്തിനുശേഷം നായക്കർ തളവാ അരിയനായകമുതലിയാർ, കേശവപ്പനായക്കർ എന്നിവരോടുകൂടി നാട്ടിനെ പല പാളയങ്ങളായി വിഭജിക്കയും ഓരോ പാളയത്തിന്റെയും തലവനായി ഓരോ പാളിഗാരേ നിയമിക്കയും പാളിഗാരന്മാർക്കു് അവരവരുടെ അധികാരാതിർത്തിക്കുള്ളിൽ സർവ്വാധി

കാരം നൽകുകയും ചെയ്തതായി പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വിജയനഗരസമ്രാട്ടിന്റെ പ്രതിനിധിയെന്ന നിലയിലാണ് വിശ്വനാഥനായക്കർ ഭരണം നടത്തിയതു്. ക്രി. പി. ഏഴാമ്പർ-ൽ അദ്ദേഹം പരമഗതിയെ പ്രാപിച്ചു.

അനന്തരം കൃഷ്ണപ്പനായക്കർ ഒന്നാമൻ, വീരപ്പനായക്കർ, കൃഷ്ണപ്പനായക്കർ രണ്ടാമൻ, മുത്തുകൃഷ്ണനായക്കർ, മുത്തുവീരപ്പനായക്കർ ഒന്നാമൻ എന്നിവർ യഥാക്രമം വ-ം പതി-ം മൂ-ം വ-ം പർ-ം വർഷങ്ങൾ മധുരയെ ഭരിച്ചു. ഇവരിൽ ഒന്നാമത്തെ കൃഷ്ണപ്പനായക്കർ വിജയനഗരാധിപന്റെ വഞ്ചിദേശാക്രമണത്തിൽ സഹകരിച്ചതായിക്കാണുന്നു. അദ്ദേഹം തുമ്പിച്ചിനായക്കനെ തോല്പിക്കയും അയാളുടെ പുത്രന്മാരെ ചെറിയ പാളിഗാരന്മാരാക്കയും ചെയ്തു. വീരപ്പനായക്കരുടെ കാലത്തു മധുരസംസ്ഥാനത്തിൽ സമാധാനവും സമ്പത്തും വർദ്ധിച്ചു. അദ്ദേഹം ന്യായനിഷ്ഠയിൽ അപ്രതിമനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്താണു് മധുരയിൽ ജസ്യൂട്ടുമിഷനറിമാർ ഫാദർ ജി. ഫർനാണ്ടസിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ ആദ്യമായി ഉയർന്ന ജാതിക്കാരെ മതപരിവർത്തനംചെയ്യാൻ ശ്രമം തുടങ്ങിയതു്. നായക്കർ മതപരിവർത്തനം നടത്തിക്കൊള്ളാൻ മിഷനറിമാർക്കു് അനുവാദം നൽകി. എന്നാൽ പ്രസ്തുത മിഷനറിമാരുടെ പതിന്നാലുവർഷത്തെ ശ്രമം പരാജയത്തിലാണു കലാശിച്ചതു്.

കൃഷ്ണപ്പനായക്കർ ദ്വിതീയന്റെ കാലത്തു് മഹാവീര അരിയനായക മുതലിയാർ നിഷ്പ്രഭനായി. മുത്തുകൃഷ്ണ

പ്പനായക്കർ സേതുപതിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ മറവ
ന്മാരെ സംഘടിപ്പിച്ചു. റാബർട്ട് ഡിനോബിലിയുടെ
നിരന്തരശ്രമത്താൽ മധുരയിൽ ക്രൈസ്തവമതത്തിന് ഒരു
നല്ല അടിസ്ഥാനം കെട്ടാൻ സൗകര്യം കിട്ടി. മഹാമന
സ്കനായിരുന്ന മുത്തുകൃഷ്ണപ്പൻ കന്യാകുമാരി ഭഗവതിക്ക്
ദാനങ്ങളും ചെയ്തതായിക്കാണുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തി
ന്റെ അധികാരം അതുവരെ വ്യാപിച്ചിരുന്നുവെന്നു
ഹിക്കാം. ഒന്നാമത്തെ മുത്തുവീരപ്പനായക്കരുടെ കാല
ത്തു സാമ്രാജ്യവുമായുള്ള ബന്ധം ശിഥിലമാകാൻ തുട
ങ്ങി. അദ്ദേഹം രാജധാനിയെ മധുരയിൽനിന്നു തുഞ്ജി
നാപ്പള്ളിയിലേയ്ക്കു മാറ്റി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണ
കാലത്തു ക്രൈസ്തവമതത്തിനു മധുരയിൽ വളരെ അഭിവൃദ്ധി
യുണ്ടായി. വിജയനഗരാധിപനായിരുന്ന വെങ്കടൻ
ഒന്നാമന്റെ മരണത്തോടുകൂടി മധുരനായക്കന്മാർ സ്വ
തന്ത്രരായിത്തീർന്നു. മുത്തുവീരപ്പനായക്കർ കന്യാകുമാരി
ക്ഷേത്രത്തിലേയ്ക്കായി തിരുനെൽവേലിയിൽ കാക്കര
മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള ഏതാനും വസ്തുക്കൾ വിട്ട
കൊടുത്തതായിക്കാണുന്നു. അദ്ദേഹം ക്രി. പി.
ഫ്നാഡു-ൽ ചരമഗതിയെ പ്രാപിക്കയാൽ പിന്നീടു
ഭരണം കൈയേറ്റതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജനും
മഹാപ്രതാപശാലിയുമായ തിരുമല നായക്കരാണു്.

അദ്ധ്യായം ൨.

തിരുമലനായക്കരുടെ ഭരണാരംഭം.

മുത്തുകൃഷ്ണപ്പനായക്കരുടെ ദ്വിതീയപുത്രനായ തിരുമലനായക്കർ ക്രി. പി. പതിനാറാംശതകത്തിന്റെ അന്ത്യപാദത്തിൽ "തൈപ്പൂയ"നാളിൽ ജാതനായി. തിരുമല ശൗരിനായക്കർ എന്നായിരുന്നു പൂർണ്ണനാമധേയം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബാല്യകാലത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങളൊന്നുമറിയുന്നില്ല. കാലോചിതമായ വിദ്യാഭ്യാസം നായക്കർക്കു സിദ്ധിച്ചിരുന്നതായിട്ടാണ് കാണുന്നതു്. ക്രി. പി. ൧൬൨൯-ൽ എഴുതപ്പെട്ടതും കോയമ്പത്തൂർ ജില്ലയിൽ, പല്ലടമെന്ന സ്ഥലത്തുള്ള തിരുമുരുകൻ പൂണ്ടിയിൽ കാണപ്പെട്ടതുമായ ഒരു താമ്രശാസനത്തിൽനിന്നും നായക്കരുടെ ഗുരുവായി രാമനാഥപണ്ഡിതർ എന്നൊരാളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ൬൩൫-ാമാണ്ടു കുംഭമാസം പതിനേഴാംതീയതി (ക്രി. പി. ൧൬൫൩-ാമാണ്ടു ഫെബ്രുവരി ൧൭-ാംനു-) "മഹാരാജമാന്യ രാജശ്രീ തിരുമല ശൗരിനായിനി അയ്യലുഗാരു" മധുരാപുരിയിലെത്തി സപൂർവ്വികന്മാർക്കു നടത്തപ്പെട്ടവിധം ശ്രീ മീനാക്ഷിദേവി സന്നിധിയിൽ വച്ചു മകുടാഭിഷേകം നിർവ്വഹിച്ചശേഷം ദേവിയുടെ കരപങ്കജത്തിൽ നിന്നു "വിക്രമപാണ്ഡ്യസ്ഥാനീകഭട്ടരായ സദാശിവഭട്ടർ" സചീക

രിച്ചുനൽകിയ ചെങ്കോലും വാങ്ങി ഭരണമാരംഭിച്ചു. അപ്പോഴേക്കും നായക്കർക്കു മുപ്പത്തെട്ടുവയസ്സുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കിരീടധാരണമഹോത്സവത്തിൽ പ്രസിദ്ധപണ്ഡിതശിരോരത്നമായ അപ്പയ്യദീക്ഷിതർ ക്ഷണമനുസരിച്ചു സന്നിഹിതനാകയും അവിടെ വച്ച് ശൈവവൈഷ്ണവ സംബന്ധമായ ചില വിവാദങ്ങളും തീർക്കുകയും ചെയ്തതായിക്കാണുന്നു.

തിരുമലനായക്കർ ഭരണമാരംഭിച്ചപ്പോൾ രാജധാനി തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി ആയിരുന്നു. ഏതാനും വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു നായക്കർ സ്വരാജധാനിയെ മധുരയിലേയ്ക്കു മാറ്റി. ഇപ്രകാരം മാറുന്നതിന് അനേകം കാരണങ്ങളുണ്ട്. തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി സുരക്ഷിതമായ ഒരു നഗരമായിരുന്നില്ല. ക്രി. പി. ൧൬൫൭-ാമാണ്ടു ജനുവരിമാസം ൧൭-ാംനു- നടന്ന തളിക്കോട്ട യുദ്ധത്തോടുകൂടി വിജയനഗരസാമ്രാജ്യം അധഃപതനത്തെ അഭിമുഖമാക്കി പ്രയാണം തുടങ്ങി. അതിനുശേഷം സാമ്രാജ്യത്തിനു നേരിട്ട ശക്തിഹീനതയുടെ പ്രധാനകാരണങ്ങളിലൊന്നു തലസ്ഥാനനഗരി നഷ്ടപ്പെട്ടതായിരുന്നു. മധുര പരിഷ്കാരനികേതവും സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ഹൃദയസ്ഥാനീയവുമായിരുന്നു. അക്കാലത്തെ ഹൈന്ദവസംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രതിനിധ്യവും ആ നഗരത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. പാണ്ഡ്യരാജാക്കന്മാരുടെ പ്രാചീന രാജധാനിയും സുന്ദരേശ്വര നിലയവുമായ മധുര മതഭക്തനായ നായക്കരെ പ്രത്യേകം ആകർഷിച്ചിരിക്കണം. നാമമാത്രമായി ശേഷിച്ചിരുന്ന സാമ്രാജ്യവുമായിട്ടുള്ള ബന്ധത്തെ

കൈവിടണമെന്ന അഭിപ്രായക്കാരനായിരുന്ന നായക്കർക്ക് തുശ്ശിനാപ്പള്ളിയേക്കാൾ സംസ്ഥാനമധ്യത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മധുരയിലേയ്ക്കു രാജധാനിയെ മാറ്റണമെന്നു തോന്നിയിരിക്കാം. സഞ്ചാരസൗകര്യം തീരെ ഇല്ലാതിരുന്ന അക്കാലങ്ങളിൽ രാജധാനി സംസ്ഥാനത്തിന്റെ നടുവിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നതാണ് ഭരണത്തിനു കൂടുതൽ സൗകര്യപ്രദം. താഴെ പറയുന്ന യാദൃശ്ചിക സംഭവമാണ് രാജധാനിയെ മാറ്റാനിടവരുത്തിയതെന്നും പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

"ഭരണം കൈയേറ്റു അധികകാലമാകുന്നതിനു മുമ്പു് നായക്കർക്കു ശക്തിമത്തായ കാസരോഗം പിടിപെട്ടു. ചികിത്സകൊണ്ടൊന്നും ലവലേശം സുഖം കിട്ടിയില്ല. ശ്രീരംഗനാഥന്റേയും ജംബുകേശ്വരന്റേയും സന്നിധികളിൽ പ്രാർത്ഥനകൾ നടത്തി. യാതൊന്നും ഫലിക്കാതെ നായക്കർ അത്യന്തം പരവശനായിത്തീർന്നു. മധുരയിൽ അക്ഷയവർഷം മഹോത്സവം നടത്തപ്പെട്ടു. ആ സന്ദർഭത്തിൽ നടക്കുന്ന ശ്രീമീനാംബികയുടെ മകുടാഭിഷേകത്തിരുനാളിനു ദേവിയുടെ പ്രതിനിധിയായി രാജ്യഭാരം ചെയ്യുന്ന ആൾ രാജചിഹ്നമായ ചെങ്കോൽ വാങ്ങുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു. ആ മാമൂലിനു വിഘ്നം വരുത്തേണ്ടെന്നു കരുതി അദ്ദേഹം തീവ്രവേദന അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ മധുരയിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. യാത്രാക്ലേശം നിമിത്തം രോഗം അത്യധികമായി. അതിനാൽ മാർഗ്ഗമദ്ധ്യേ ദിണ്ടിക്കലിൽ തങ്ങി. അവിടെ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേ ഒരു രാത്രി നായക്കർ നിദ്രാ

ധീനനായി ശയിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ കരുണാനിധിയായ സോമസുന്ദരേശൻ സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട്, "രാജാവേ, പുരാതനനഗരമായ മധുരയിൽ സ്ഥിരമായി വസിച്ചുകൊണ്ട് മീനാക്ഷിദേവിക്കും സുന്ദരേശ്വരനും പൂജാദികൾ നടത്തി ഭരിക്കുന്നപക്ഷം ഈ രോഗം ശമിക്കുന്നതാണ്" എന്നരുളി അദ്ദേഹത്തെ വാത്സല്യപൂർവ്വം തലോടി, ഭസ്മം നൽകി, അതിനെ ശരീരത്തിൽ പൂശുകയും ഉൾക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യണമെന്നാജ്ഞാപിച്ചശേഷം അന്തർദ്ധാനം ചെയ്തു. അശ്വയ്ധീനനായി ഉണർന്ന നായക്കർ നേരം വെളുക്കുന്നതുവരെ ഉറങ്ങാതിരുന്നു.

പ്രഭാതമായപ്പോൾ നായക്കർ അനുയായികളെ വിളിച്ചുവരുത്തി സ്വപ്നവൃത്താന്തം അറിയിച്ചു. ഭഗവാന്റെ ഹിതപ്രകാരമനുഷ്ഠിക്കണമെന്ന് അവരെല്ലാവരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം ഉടനെ അവരുടെ മുമ്പിൽ വച്ച് "മീനാക്ഷിസുന്ദരേശ്വരൻ ഈ ഭക്തന്റെ രോഗം മാറി അനുഗ്രഹിക്കുന്നപക്ഷം സ്ഥിരമായി മധുരയിൽ വസിച്ചു ഭരണം നടത്തുകയും അഞ്ചുലക്ഷം സ്വർണ്ണനാണയങ്ങൾ ക്ഷേത്രാവശ്യത്തിനു വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്" എന്നിങ്ങനെ പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി പ്രസ്താവിച്ചു. അനന്തരം അദ്ദേഹം ദന്തശുദ്ധിവരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പെട്ടെന്നു ഛർദ്ദിക്കുകയും അതോടുകൂടി രോഗം നിശ്ശേഷം മാറുകയും ചെയ്തുവത്രേ. നായക്കർ ഭഗവാനിൽ അധികഭക്തിയോടുകൂടി വിഭൂതി ധരിച്ചു പഞ്ചാക്ഷരം ജപിച്ചു ശൈവമ

താനുസാരിയായിത്തീർന്നു. "വിളംബംവിനാ അദ്ദേഹം ദിണ്ടിക്കലിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട് മധുരയിലെത്തി. കാലക്രമേണ നായക്കർ ദൃഢഗാത്രനും ആരോഗ്യസമ്പന്നനുമായിത്തീർന്നു. ഉടനെ തന്റെ നേച്ചയെ നടത്തുന്നതിനു ശ്രമം തുടങ്ങി. അക്കാലത്തു ദേശഭരണം രാജാക്കന്മാക്കായിരുന്നുവെങ്കിലും ക്ഷേത്രഭരണം മഠാധിപന്മാരിലാണ് ലയിച്ചിരുന്നതു്. തമിഴ് നാട്ടിലെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗത്തിന്റെയും അവസ്ഥ ഇന്നും അപ്രകാരം തന്നെയാണു്. അന്നു് മധുരക്ഷേത്രം "അദ്വിഷേകപണ്ടാര"ത്തിന്റെ ഭരണത്തിനു വിധേയമായിരുന്നു. നായക്കർ അദ്വിഷേകപണ്ടാരത്തെ സന്തുഷ്ടനാക്കി സ്വീകരിക്കയും അദ്ദേഹത്തിനു് അനേകം വസ്തുക്കൾ നൽകുകയും ചെയ്തു. അഭിഷേകപണ്ടാരം മധുരക്ഷേത്രഭരണം സന്തോഷത്തോടെ നായക്കർക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു. ക്രി. പി. പതിനാറാം-ൽ മാലിക്കാഫർ ദക്ഷിണഭാരതത്തെ ആക്രമിച്ചപ്പോൾ മധുര ദേവാലയത്തിലെ മിക്ക ഭോഗങ്ങളേയും നിരുത്തിക്കളഞ്ഞിരുന്നു. നായക്കർ നഷ്ടശിഷ്ടമായ്ക്കിടന്നിരുന്ന ക്ഷേത്രത്തെ പൂർവ്വാധികം രമണീയമാക്കിത്തീർത്തു. ഈ വസ്തുത "മധുരൈത്തിരുപ്പണിമാല"യിൽ മനോഹരമായ് വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ജീർണ്ണോദ്ധാരണം പൂർത്തിയായ ശേഷം അതിലെ ഉത്സവാദിയായവയ്ക്കു പതിവുകൾ നിശ്ചയിക്കയും ധാരാളം ധനദാനം ചെയ്കയും ചെയ്തു. മുൻ പറഞ്ഞവിധം പതിവുകൾ നിശ്ചയിച്ചതു് നായക്കരുടെ സദസ്യരത്നമായിരുന്ന മഹാകവി നീലകണ്ഠദീക്ഷിതരുടെ ഉപദേശപ്രകാരമായിരുന്നുവെന്നും കാണുന്നുണ്ട്. അചിരേണ മധു

രാപുരി എത്രയും മോഹനമായിത്തീർന്നു. നായക്കരുടെ ശില്പകലാവൈദഗ്ദ്ധ്യം ഇന്നും സഞ്ചാരികളെ അത്ഭുതാധീനരാക്കിക്കൊണ്ടു നിലനിൽക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം തിരുമലനായക്കർ തലസ്ഥാനം മാറ്റിയതു് ക്രി. പി. ഫന്നൂറ്റ്-ൽ ആയിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം ൪.

സാമ്രാജ്യബന്ധം.

നായക്കരുടെ ശ്രദ്ധ പിന്നീടു പതിഞ്ഞതു് സംസ്ഥാനത്തെ സ്വതന്ത്രമാക്കുന്നതിലാണു്. അതിനുള്ള സജ്ജീകരണങ്ങളും തുടങ്ങി. അതിർത്തിപ്രദേശത്തുണ്ടായിരുന്ന കോട്ടകൊത്തളങ്ങളെ പുതുക്കുകയും അവിടങ്ങളിൽ ധാരാളം ഭടന്മാരെ പാർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നത്തെ കാലസ്ഥിതിക്കു മുൻകരുതലില്ലാതിരിക്കുന്ന രാജാക്കന്മാർക്കു് അധഃപതനത്തിനു മാത്രമേ മാർഗ്ഗമുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ശക്തിഹീനമായിത്തീർന്നിരുന്ന വിജയനഗരസാമ്രാജ്യത്തോടുള്ള ബന്ധംകൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവും പ്രതീക്ഷിക്കാനുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മുത്തു വീരപ്പനായക്കർ ഇക്കാരണത്താൽ സാമ്രാജ്യബന്ധം വിടാൻ യത്നിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വിജയനഗരത്തിന്റെ അധിരാജപദവിയെ മാനിക്കാതെ സ്വതന്ത്രരാകാൻ ശ്രമിച്ചവരിൽ

പ്രഥമൻ മൈസൂരിലെ രാജാ ഉടയാരായിരുന്നു. വെങ്കടപതിയുടെ വിജയനഗരാധിപത്യത്തോടുകൂടി മധുര നായക്കന്മാരും മൈസൂരിനെ പിന്തുടർന്നു. ശ്രീരംഗരായന്റെ അവസാനകാലങ്ങളിലും വെങ്കടപതിയുടെ രേണാരംഭത്തിലും മധുര നായക്കന്മാരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യതൃഷ്ണ പ്രബലമായി. വിജയനഗരബന്ധുവായ തഞ്ചാവൂർ നായക്കനേയും മധുരാധിപന്മാർ വെറുത്തു. നയകോവിദനായ തിരുമലനായക്കർ വിജയനഗരത്തിന്റെ അപ്പോഴത്തെ നിലയ്ക്കു തക്കവണ്ണം പെരുമാറി. അമ്പതിലധികം വർഷങ്ങളം നീണ്ടുനിന്ന ബിജപ്പൂർ ഗോൽക്കൊണ്ടാസുൽത്താന്മാരുടെ ആക്രമണങ്ങളം വെങ്കടദേവിതീയന്റെ കാലത്തോടുകൂടി അവസാനിക്കുമെന്നുള്ള മട്ടായി. അതേസമയത്തു ദക്ഷിണാപഥത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി മുഗളന്മാരും പ്രയാണംചെയ്തിരുന്നു. ഇതിനിടയ്ക്കു പ്രബലമായിത്തീർന്നിരുന്ന അഹമ്മദ്നഗരരാജ്യത്തിനും മുമ്പു പറഞ്ഞ രണ്ടു സുൽത്താന്മാർക്കും മുഗളന്മാരുടെ ആക്രമണത്തിന്റെ ഉഗ്രത അനുഭവിക്കേണ്ടതായിവന്നുകൂടി. എന്നാൽ ഇവർ മൂന്നുപേരും ഏകകാലത്തു മുഗളന്മാരോടു പോരാടിക്കൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ തിരുമലനായക്കരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യലാഭയത്നങ്ങളം അതിശീഘ്രം ഫലവത്തായി.

തളിക്കോട്ടയിലെ യുദ്ധം കഴിഞ്ഞ ഉടനെ ബഹാമനി രാജ്യങ്ങളിൽ വടക്കുള്ളവയ്ക്ക് അക്ബറാൽ ദക്ഷിണദേശത്തെയ്ക്കയയ്ക്കപ്പെട്ട സൈന്യത്തോട് എതിരിടേണ്ടിവന്നു. അന്നു തീരെ ദുർബലമായിത്തീർന്നിരുന്ന

വിജയനഗരമൊഴികെ ശേഷിച്ച രണ്ടു രാജ്യങ്ങളും തങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കുള്ള മാർഗ്ഗമന്വേഷിക്കാൻ നിർബന്ധിതരായി. അവർ വിജയനഗരത്തെ യഥേഷ്ടം വീതിച്ചെടുത്തു. അതിൻപ്രകാരം ബിജപ്പൂരിനും ഗോൽക്കൊണ്ടയ്ക്കും ശത്രുനിരോധനാപ്രധാനചുമതലയായിത്തീർന്നു. പേരുകൊണ്ടുമാത്രം ചക്രവർത്തിയായിക്കഴിഞ്ഞുവന്ന വിജയനഗരാധിപനും പുതിയ സംസ്ഥാനാധിപന്മാർക്കും മഹമ്മദീയാക്രമണത്തെ തടുക്കുന്നതിനല്ലാതെ മറെറാന്നിനും സഹകരിയ്ക്കും ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. വിജയനഗരചക്രവർത്തിയുടെ അപ്പോഴത്തെ രാജധാനി പെനുക്കൊണ്ടയായിരുന്നു. ശത്രുക്കളുടെ ശല്യം നിമിത്തം തലസ്ഥാനത്തെ ക്കൂടെക്കൂടെ മാറാതെ നിവൃത്തിമില്ലെന്നായി. ഇക്കാലത്തു ദക്ഷിണദേശം പരദേശികളുടെ ആക്രമണങ്ങളിൽ നിന്നു വിമുക്തമായിട്ടാണ് കഴിഞ്ഞുകൂടിയതു്. ദക്ഷിണഭാരതത്തെ ഏറെറവും പ്രതാപത്തോടുകൂടി ഭരിച്ചിരുന്ന വിജയനഗരരാജവംശത്തിന്റെ അവസാനം എത്രയും പരിതാപകരമായ വിധത്തിലായിരുന്നു.

മുൻ പ്രസ്താവിച്ച കാരണങ്ങളാലായിരിക്കണം തിരുമലനായക്കർ സാമ്രാജ്യബന്ധം വെടിയാനൊരുങ്ങിയതു്. മൈസൂർ കൂറേ മുമ്പുതന്നെ സ്വതന്ത്രമായിത്തീർന്ന വസ്തുതയും നായക്കരേ ഇതിൽ അനുകൂലിച്ചിരിക്കാനിടയുണ്ടു്. എന്നാൽ ചില ചരിത്രകാരന്മാർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ ഭരണാരംഭവേളയിൽ നായക്കർ വിജയനഗരാധിപനോടു യുദ്ധത്തിനു തയാറായി എന്നു വിശ്വസിക്കാൻ തക്കതായ തെളിവുകളൊന്നുമില്ല. സ്വതന്ത്രശക്തി

യെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിൽ അദ്ദേഹം പ്രത്യേകം ജാഗ്രത കാണിച്ചിരുന്നുവെന്നുള്ളതു പരമാർത്ഥം തന്നെ. മൈസൂരിന്റേയും വിജയനഗരത്തിന്റേയും ആക്രമണത്തെ നായക്കർ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നിരിക്കാം. അക്കാലങ്ങളിൽ യാതൊരു പ്രതീക്ഷയുമില്ലാത്ത ഘട്ടങ്ങളിൽപോലും സന്നദ്ധത അപരിത്യാജ്യമായിരുന്നു. പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ സമ്മർദ്ദം നിമിത്തം നായക്കർക്കു സാമ്രാജ്യവുമായിട്ടുണ്ടായിരുന്ന അകൽച്ച വർദ്ധമാനമായതു് അനന്തരഘട്ടങ്ങളിലായിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നുണ്ടു്. അപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയിൽ ചക്രവർത്തിക്കു സ്ഥിരമായി കപ്പം നൽകുന്നതിനു നായക്കർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. അതിന്റെ ഫലം വഴിയേ നമുക്കു് അറിയാനിടവരുന്നതാണു്.

അധ്യായം ൭.

മൈസൂർ യുദ്ധം.

നായക്കരുടെ ഭരണാരംഭവേളയിൽ മധുരയും മൈസൂരിനും തമ്മിൽ യുദ്ധമുണ്ടായിയെന്നു കാണുന്നു. മുത്തുവീരപ്പനായക്കരുടെ കാലത്തു മൈസൂർസേനയെ മധുരപ്പട നിഷ്പ്രയാസം പരാജയപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അതിനു പ്രതീകാരമായിട്ടോ എന്തോ മൈസൂർ ജനറൽ ഫരശുരനന്ദിരാജൻ ഒരു വലിയ സൈന്യവുമായി ദിണ്ടിക്കലെത്തി. അന്നു മൈസൂരിനെ ഭരിച്ചിരുന്നതു് ചാമരാജ

ഉടയാർ ആയിരുന്നു. ഉടയാരുടെ പ്രത്യേക പ്രീതിക്കു പാത്രമായിത്തീർന്നിരുന്ന ജനറൽ മാഗ്ദമയ്യ് നടത്തിയ ആക്രമങ്ങളും ഭയങ്കരങ്ങളെന്നുമാത്രം ചുരുക്കിപ്പറയാം. എന്നാൽ മൈസൂർ ജനറലിന്റെ ആഗ്രഹം സഫലമായില്ല. അവരുടെ പുരോഗമനത്തിനു പെട്ടെന്നു പ്രതിബന്ധം നേരിട്ടു.

അന്നു മധുരയിലെ പ്രധാന മന്ത്രിയും സേനാധിപനുമായിരുന്നതു് വിഖ്യാതനായ *രാമപ്പയ്യർ ആയിരുന്നു. മൈസൂർ സേനയുടെ ആക്രമണവാർത്ത ലഭിച്ച ഉടൻ തന്നെ അദ്ദേഹം ദിണ്ടിക്കൽ പാളിഗാർ ആയ രങ്കണ്ണനായക്കരോടുക്രുടി യുദ്ധരംഗത്തിലെത്തി. രാമപ്പയ്യന്റെ യുദ്ധസാമർത്ഥ്യത്താൽ മൈസൂർസേന അതിവേഗം തോറ്റോടി. മധുര മാത്രവാ ഇതുകൊണ്ടുമാത്രം തൃപ്തിപ്പെട്ടില്ല. അദ്ദേഹം ശത്രുക്കളെപ്പിൻതുടർന്നു മൈസൂരിലെത്തുകയും ആ നഗരത്തെ ആക്രമിച്ചു വിജയശ്രീലാളിതനായി മടങ്ങുകയുംചെയ്തു. ഉചിതജ്ഞനായ

---

* മധുരനായക്കരാജവംശത്തിൽ വിശ്വനാഥനായക്കർ, തിരുമലനായക്കർ, മങ്കമ്മാൾ എന്നിവരാണ് ഏറ്റവും പ്രശസ്തരായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളവർ. ഇവരുടെ ഭരണത്തെ വിജയാതമാക്കിത്തീർത്ത മന്ത്രീന്മാർ യഥാക്രമം അരിയനായകമുതലിയർ, രാമപ്പയ്യൻ, നരസപ്പയ്യൻ എന്നിവരാകുന്നു. രാമപ്പയ്യൻ മധുരയ്ക്കു സമീപമുള്ള ചതുർവേദമംഗലം ഗ്രാമത്തിലാണ് ജനിച്ചതു്. അവിടത്തെ ശിവാലയത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിലാപ്രതിമ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിർക്കുന്നു. ഈ മന്ത്രിസത്തമന്റെ വീരപരാക്രമങ്ങളെ "രാമപ്പയ്യൻ അമ്മാനൈ" എന്ന ഗാനകൃതിയിൽ മനോഹരമായി വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നായക്കർ തന്റെ മന്ത്രീന്ദ്രനെ അത്യധികം അഭിനന്ദിക്കയും അദ്ദേഹത്തിനു വിലയേറിയ പാരിതോഷികങ്ങളും നൽകുകയും ചെയ്തതായിക്കാണുന്നു. പ്രസ്തുത യുദ്ധത്തിൽ രാജഭക്തിപൂർവ്വം വേണ്ട സഹായങ്ങളും ചെയ്ത രങ്കണ്ണനായക്കർക്കും സമുചിതമായ പ്രോത്സാഹനം നൽകി.

അദ്ധ്യായം ൩.

വഞ്ചിദേശാക്രമണം.

അച്യുതരായരുടെ മരണകാലത്തു വീരനരസിംഹനെന്ന ചെല്ലപ്പനായക്കൻ വിജയനഗരത്തിന്റെ മേൽക്കോയ്മനിലയെ അംഗീകരിക്കാതെ ചോളദേശം ഭരിച്ചുതുടങ്ങി. ചക്രവർത്തി സൈന്യസമേതം ചോളദേശത്തെത്തിയപ്പോൾ അയാൾ തിരുവിതാംകോട്ടേയ്ക്ക് ഓടി. അച്യുതരായസേനാനിയായ 'സലഗരാജസുതൻ' വഞ്ചിദേശാധിപനെ പരാജിതനാക്കിയശേഷം ചെല്ലപ്പനായക്കനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കിക്കൊണ്ടു മടങ്ങി. അന്നുമുതൽക്കു വിജയനഗരചക്രവർത്തിയുടെ അധികാരത്തിനു തിരുവിതാംകോടും വിധേയമായിത്തീർന്നു. രാമരായവിട്ടലന്റെ ആക്രമണത്തോടുകൂടി പ്രസ്തുത ബന്ധം കുറെക്കൂടി ഉറച്ചു. വിജയനഗരത്തിന്റെ പ്രതിപുരുഷ

ന്മാരായി ഭരണം നടത്തിവന്ന നായക്കന്മാർ കാലക്രമേണ സ്വതന്ത്രരായിത്തീർന്ന വിവരം മുമ്പു വിശദമാക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. തന്നിമിത്തം വഞ്ചിനാട്ടു നായക്കന്മാരുടെ മേൽക്കോയ്മസ്ഥാനം അംഗീകരിക്കാനിടവന്നു.

മൈസൂർ ആക്രമണാനന്തരം തിരുമലനായക്കരുടെ ശ്രദ്ധ തിരുവിതാംകോട്ടേയ്ക്കാണു് പതിഞ്ഞതു്. അദ്ദേഹം വഞ്ചിനാട്ടിനെ ആക്രമിക്കാനുള്ള കാരണം ഇന്നും അജ്ഞാതമായിരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. തിരുമലനായക്കരുടെ ജീവചരിതം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രസ്തുത ആക്രമണങ്ങളെപ്പറ്റി യാതൊന്നും പറഞ്ഞുകാണുന്നില്ല. അഴകിയപാണ്ഡ്യപുരം മുതലിയാരുടെ രേഖകളും 'ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളപ്പോർ' എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധമായിട്ടുള്ള വില്ലടിച്ചാൻപാട്ടും, 'രാമപ്പയ്യൻ അമ്മാനൈ' എന്ന തമിഴ്കൃതിയും, തിരുനെൽവേലി ജില്ലയിൽ ആലടിയൂർ ശിവക്ഷേത്രത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന ഒരു ശാസനവും പ്രസ്തുത ആക്രമണങ്ങളിൽ ഒന്നിനെക്കുറിച്ചു് ഏതാണ്ടു വിശദമായ അറിവു നൽകുന്നുണ്ടു്.

ക്രി. പി. ഫ്രാൻസർ-ൽ തിരുമലനായക്കർ സ്വമന്ത്രിയായ രാമപ്പയ്യനോടുംകൂടി പാണ്ഡ്യനാട്ടിൽ പാഞ്ഞുകൊണ്ടു വേലയ്യനെന്ന സേനാനിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു സൈന്യത്തെ തിരുവിതാംകോട്ടേയ്ക്കു് അയച്ചു. അന്നു വഞ്ചിദേശാധിപത്യം വഹിച്ചിരുന്നതു് കേട്ട തിരുനാൾ വീരരവിവർമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ (കൊല്ലവർഷം രണ്ടു — പുനരവ) ആയിരുന്നു. ആ തിരുമേനി

നായക്കരുടെ പട വന്ന വിവരമറിഞ്ഞ ഉടനെ വിശ്വ
സ്തമന്ത്രീന്ദ്രനായ ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയുടെ നായകത്വ
ത്തിൽ ഒരു സേനയെ നാഞ്ചിനാട്ടേയ്ക്ക് അയയ്ക്കുകയു
ണ്ടായി. പെട്ടെന്നുള്ള ആക്രമണമായിരുന്നതിനാൽ
തിരുവിതാംകോട്ട സൈന്യം ആദ്യം കുറെ വിഷമിച്ചു
വെങ്കിലും ഒടുവിൽ വിജയം നേടി. വേലയ്യൻ യുദ്ധ
മധ്യേ ഹതനായി. ശേഷിച്ച നേതാക്കൾ പണകുടിയിലേ
യ്ക്കോടി. വേലയ്യന്റെ മരണവും പരാജയവും അറിഞ്ഞ
പ്പോൾ നായക്കർക്കുണ്ടായ ദുഃഖവും നിരാശയും വാ
മഗോചരമായിരുന്നു. കാലതാമസംക്രൂടാതെ ഒരു മഹാ
സൈന്യം ശേഖരിച്ചു ധീരാഗ്രഗണ്യനെന്നു പ്രഖ്യാത
നായ ദളവാ രാമപ്പയ്യന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നാഞ്ച
നാട്ടേയ്ക്കയച്ചു. വേലയ്യനെ വധിച്ചതിനുപകരം വഞ്ചി
രാജസൈന്യത്തിലെ ഒരു പ്രധാന നായകന്റെ തല
കൊയ്തേ മതിയാവൂ എന്നും നായക്കർ നിർദ്ദേശിച്ചിരു
ന്നുപോലും. നായക്കരുടെ കീഴിലുള്ള എഴുപത്തിരണ്ടു
പാളയക്കാരും ഇതിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്നതായിക്കാ
ണുന്നു. മധുരസൈന്യം തിരുവാമൊഴി കടന്ന് ഇരുത്ത
ക്കാടെന്ന സ്ഥലത്തു പാളയമുറപ്പിച്ചു.

അന്നത്തെ വഞ്ചിരാജധാനി കൽക്കുളമായിരുന്നു.
അവിടെ എഴുന്നെള്ളിയിരുന്ന വീരരവിവർമ്മതമ്പുരാൻ
തിരുമേനിയെ ഈ വിവരങ്ങളെല്ലാം ഉടനെ ഉണ
ർത്തിച്ചു. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ശത്രുനിരോധ
നത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെപ്പറ്റി വേണ്ട ആലോചനകൾ
തുടങ്ങി. ഏകദേശം മുപ്പതാമത്തെ വയസ്സിൽത്തന്നെ

16 AUG 1977

തിരുവിതാംകോട്ട മന്ത്രിപദം കരസ്ഥമാക്കിയ വീരാഗ്ര ണിയായ ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയെ ചതിക്കാൻ തക്കം നോ ക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന മറ്റു മന്ത്രിമാരെല്ലാം ഒന്നുചേർന്ന് ഗ്രുഢമായി ദ്രോഹാലോചന നടത്തി. സമരചതുരനായ ഇരവിപ്പിള്ളയെ മുന്നണിയിൽ നിത്തി യുദ്ധം തുടങ്ങണ മെന്നും, മറ്റു നായകന്മാരെല്ലാവരും യുദ്ധത്തിനിടയ്ക്ക പിന്മാറിക്കളയണമെന്നും, അപ്പോൾ ശത്രുക്കൾ നിർ ബാധം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിരസ്സിനെ ഛേദിച്ചുകൊള്ള മെന്നും മറ്റുമായിരുന്ന അവരുടെ ചിന്താഗതി. ഈ വി വരങ്ങളും രഹസ്യമായി രാമപ്പയ്യനെ അറിയിക്കുന്നതി നും ഏർപ്പാടുചെയ്തു. പൊന്നുതിരുമേനി യുദ്ധകാര്യാലോ ചനയ്ക്കായി എല്ലാ മന്ത്രിമാരേയും വരുത്തി. ഇരവിപ്പി ള്ളയൊഴിച്ചുള്ള മന്ത്രിമാരെല്ലാവരുംകൂടി തങ്ങളും പാ ർശ്വങ്ങളിൽ നിന്നുകൊണ്ടു സേനയെ നയിച്ചുകൊള്ളാ മെന്നു തിരുമുമ്പിലുണർത്തിച്ചു. പ്രധാന നേതൃത്വം വ ഹിക്കുന്നതിനു തങ്ങൾക്കു ശേഷിയില്ലെന്നുള്ള മട്ടിൽ അ വർ ഒഴിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. രാജ്യസ്നേഹിയായ ഇരവിപ്പിള്ള തന്റേടത്തോടുകൂടി മുന്നണിയിൽനിന്നു നേതൃത്വം വ ഹിക്കാമെന്നു സ്വയം സമ്മതിച്ചു. പ്രജാക്ഷേമത്തിൽ ബദ്ധശ്രദ്ധനായ തിരുമേനി ആ പുരുഷമൂർത്തിയെ അ നുഗ്രഹപുരസ്സരം യാത്രയാക്കി. കലംകുത്തികളായ ശത്രു ക്കളാകട്ടെ തങ്ങളുടെ അസൂയയ്ക്കു ഭാജനമായ ധീരാധി നായകനെ നശിപ്പിക്കാൻ സുവർണ്ണാവസരം കിട്ടിയ തിൽ സംതൃപ്തഹൃദയരായിത്തീർന്നു. വിവരങ്ങളെല്ലാം അറിഞ്ഞു പരമാനന്ദഭരിതനായ രാമപ്പയ്യൻ വിജയ പ്രാപ്തി കൈവരാനിരിക്കുന്ന ശുഭമുഹൂർത്തത്തെ സോൽ

ക്കണ്ടും പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു നാഴികകളെണ്ണിക്കഴിച്ചു കൂട്ടി.

അന്നു രാത്രി ഇരവിപ്പിള്ളയുടെ മാതാവും പ്രണയിനിയും ദുസ്സ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ടു. അവർ അദ്ദേഹത്തിനോടു വിവരങ്ങളെല്ലാം ഗൽഗദപൂർവ്വം പറഞ്ഞു. സ്വപ്നാദികളിൽ അതിവിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്ന അന്നത്തെ കാലസ്ഥിതിക്കു് അവർക്കുണ്ടായ അസ്വസ്ഥത അവണ്ണനീയമെന്നേ പറയേണ്ടൂ. എന്നാൽ രാജഭക്തോദ്രേസരനായ ആ നരവീരനെ പിന്തിരിപ്പിക്കുന്നതിനു് അവയൊന്നും പര്യാപ്തമായില്ല. അദ്ദേഹം അമ്മയേയും പത്നിയേയും സമുചിതവാക്കുകളാൽ സമാശ്വസിപ്പിച്ചിട്ടു യാത്രയായി. യാത്രാരംഭത്തിൽ കണ്ട നിരവധി ദുർന്നിമിത്തങ്ങളെ കർത്തവ്യനിരതനായ അദ്ദേഹം വകവച്ചില്ല.

പൊന്നുതിരുമേനിയാൽ ദത്തമായ ഉടവാളുമേന്തി ഇരവിപ്പിള്ള സമരാങ്കണത്തിലെത്തി. പൗരാവലി വഴിനീളെ നിരന്നുനിന്നു് ആ വീരകേസരിയെ അനുഗ്രഹിച്ചു. കാലതാമസമെന്യേ അദ്ദേഹം സൈന്യങ്ങളെ അണിനിരത്തി നിർത്തി. ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയുടെ വ്യൂഹനിർമ്മാണചാതുരി രാമപ്പയ്യനേയും കൂട്ടരേയും ഭയവിഹ്വലരാക്കിത്തീർത്തു. യുദ്ധം തുടങ്ങി. വഞ്ചിരാജസേനയെ ഇരവിപ്പിള്ളയും മധുരപ്പടയെ രാമപ്പയ്യനും വിസ്മയാവഹമായ പരാക്രമത്തോടുകൂടി നയിച്ചു. ഇരുഭാഗക്കാരും സർവ്വശക്തികളും ഉപയോഗിച്ച പോരാടി. ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയ്ക്കു വിജയമുണ്ടാകാനുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ കാണാറായി. അല്പനേരം കൂടി കഴിഞ്ഞുപോയാൽ തങ്ങ

ളുടെ ചതിപ്രയോഗങ്ങൾ വിഫലങ്ങളായിത്തീരുമെന്നു കണ്ടു് വഞ്ചിരാജമന്ത്രിമാരായ ഇടത്തരപ്പോററി, ഇളമ്പയിൽ പണ്ടാരം മുതലായവർ മുൻനിശ്ചയമനുസരിച്ചു സേനാധിപന്റെ അനുജ്ഞ കൂടാതെ പെട്ടെന്നു പിന്മാറിക്കളഞ്ഞു. വിവരം ഉടൻതന്നെ ആ ധീരോത്തമനെ മനസ്സിലാക്കി. സ്വപ്നാർജ്ജിതമായ ചതികൊണ്ടല്ലാതെ നിരായുധപ്പെടാതെ ധീരതയെ വലംബിച്ച ശക്തിമത്തായിപ്പോരുതു. അതിനിടയ്ക്കു കടക്കാരൻ മന്ത്രീന്ദ്രനോടു പിൻവാങ്ങണമെന്നുപദേശിച്ചതിനെ ആ സ്വാർത്ഥത്യാഗി കൈക്കൊണ്ടില്ല. ഏതാനും നാഴികയ്ക്കുള്ളിൽ തിരുവിതാംകോട്ടു സേനയിലെ ഉപനായകന്മാർ ഹതരായി. കടക്കാരനും നിലംപതിച്ചു. ശത്രുക്കൾ അട്ടഹാസസമന്വിതം ഇരവിപ്പിള്ളയെ വളഞ്ഞു. ഇതിനിടയിൽ ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയുടെ കണ്ണത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി എതിരാളികൾ വെട്ടി. അതിനെ തീരെ വകവയ്ക്കാതെ പിന്നെയും സധീരം പോരാടിക്കൊണ്ടു നിന്നു. മറവപ്പട ലാക്കുനോക്കി വണ്ടും വെട്ടുകയുണ്ടായി. ആ വീരനായകൻ അപ്പോൾ തന്നെ വീരചരമം പ്രാപിച്ചു. ഇതു നടന്നതു് കൊല്ലവർഷം വ്യാ൦-ാമാണ്ടു മിഥുനമാസം ഏവ്വ-ാംതീയതി തിങ്കളാഴ്ചയാണെന്നു് ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ള പോർവില്ലടിച്ചാൻ പാട്ടിൽ കാണുന്നു. അതേ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വേറൊരു പ്രതിയിൽ കൊല്ലവർഷം വ്യാ൦-ാമാണ്ടിലാണെന്നും കാണുന്നുണ്ടു്. അഴകിയപാണ്ഡ്യപുരം പെരിയവീട്ടു മുതലിയാർ കുടുംബത്തിലുള്ള ഒരു *നീട്ടു് ഇവിടെ ശ്രദ്ധേയമാണു്.

---

* അനുബന്ധം 1 a നോക്കുക.

തിരുമലനായക്കർ വഞ്ചിനാട്ടിനെ ആദ്യമായി ആക്രമിച്ചതു് കൊല്ലവർഷം വ്യാൻ-ാമാണ്ടു അവസാനത്തിലായിരുന്നുവെന്നു ആ രേഖകൊണ്ടു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. പ്രസ്തുതയുദ്ധം വിജയനഗരാധിപനായ വെങ്കടൻ ഒന്നാമന്റെ നാമധേയത്തിലാണു് നടത്തപ്പെട്ടതെന്നും കാണുന്നു. നായക്കരുടെ ഈ വിജയത്തിന്റെ സ്മാരകമായി ആ ലടിയൂർ ശിവക്ഷേത്രത്തിനു അദ്ദേഹം കൊല്ലം വ്യ-ൽ ഏതാനും നിലങ്ങൾ ദാനം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. ഈ യുദ്ധത്തോടുകൂടി വേണാട്ടധിപനും മധുരനായക്കന്മാർക്കും കൂടുതൽ അടുപ്പമുണ്ടായി എന്നുള്ളതു് വഴിയേ വ്യക്തമാകുന്നതാണു്. "രാമപ്പയ്യൻ അമ്മാനെ" എന്ന പാട്ടിൽ ഈ സമരത്തെപ്പറ്റി അല്പം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വഞ്ചിരാജപൻ പിന്നീടു നായക്കർക്കു സഹായങ്ങൾ ചെയ്തതിനെപ്പറ്റി ജാൻ നൃഹാഫും സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

——o——

അദ്ധ്യായം ൬.

——

സേതുനാടിനെ ആക്രമിച്ചതു്.

ക്രി. പി. ഫന്നുഫ-ൽ കൃത്തൻ സേതുപതി രാമനാഥത്തിന്റെ അധിപനായിത്തീർന്നു. അയാളുടെ നിര്യാണാനന്തരം പുത്രനായ രണ്ടാം ചടൈക്കത്തേവൻ ക്രി. പി. ഫന്നുഭ-ൽ ഭരണമാരംഭിച്ചു. അയാൾ രണ്ടു

വർഷം സമാധാനപൂർവ്വം ഭരണം നടത്തി. അപ്പോഴേയ്ക്കും അയാളുടെ പിതാവിന്റെ ദാസീപുത്രനായ "തമ്പി" കലഹത്തിനു വട്ടംകൂട്ടി. താനാണു് സേതുപതിസ്ഥാനത്തിനുള്ള ന്യായാവകാശിയെന്നു് അയാൾ നായക്കരെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ചു. ചടൈക്കത്തേവൻ സ്വന്തരക്ഷയെ മുൻനിർത്തി യുദ്ധത്തിനു സന്നദ്ധനായിട്ടിരുന്നു. തേവനു് ജനങ്ങളുടെ ശക്തിമത്തായ പിൻതാങ്ങും ഉണ്ടായി. ഇരുപാർശ്വക്കാരും ഒരു മഹാസമരത്തിനു വേണ്ട സൈന്യങ്ങളെ തയാറാക്കി. "തമ്പി"യെ സഹായിക്കുന്നതിനു രാമപ്പയ്യനെ നിയോഗിച്ചു. രാമപ്പയ്യൻ രങ്കണ്ണാനായക്കനോടുംകൂടിച്ചെന്നു നടത്തിയ യുദ്ധത്തിൽ ചടൈക്കത്തേവൻ തോറ്റു രാമേശ്വരത്തേയ്ക്കു പലായനം ചെയ്തു. രാമപ്പയ്യൻ പിന്തുടർന്നുചെന്നു സേതുപതിയെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കി മധുരയിലേക്കയച്ചു. ഈ യുദ്ധത്തിൽ പോർട്ടുഗീസുകാരും വേണാട്ടു രാജാവും നായക്കരെ സഹായിച്ചതായി "രാമപ്പയ്യൻ അമ്മാന"യിൽ കാണുന്നു. ഡച്ചുകാരുടെ സഹായം സേതുപതിക്കും കിട്ടി.

ഈ യുദ്ധമവസാനിക്കും മുമ്പു രാമപ്പയ്യൻ ചരമം പ്രാപിച്ചതായി നെൽസൺ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ വിവരം മറ്റാരുടേയും വിവരണങ്ങളിൽ കാണുന്നില്ല. ഫ്രന്സ്വ (കൊല്ലം വ്രന്സ-ഇടവം ക്ഷ)-ലെ മേലും നൂർ ശാസനത്തിൽ തിരുമലനായക്കരോടൊന്നിച്ചു രാമപ്പയ്യനും ഉണ്ടായിരുന്നതായിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. എഫ്. സി. ഡാൻവേഴ്സിന്റെ കത്തിൽ (ഫ്രന്സൻ-ആഗസ്റ്റ് ഫ്രന്സ) രാമപ്പയ്യന്റെ പേർ കാണുന്നു. (പ്രസ്തുതകത്തു് പോർട്ടുഗീസുകാരും നായക്കരും തമ്മിൽ നടത്തപ്പെട്ട ക

രാറിനെക്കാണിക്കുന്നതാണ്.) അതുകൊണ്ടു മറവയുദ്ധാനന്തരം കുറെക്കാലംകൂടി അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. ക്രി. പി. മുന്നൂറ്റി-നു മുൻപു രാമപ്പയ്യൻ നിയ്യോതനായെന്നു തീരുമാനിക്കാൻ തക്ക ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്.

ഈ യുദ്ധംകൊണ്ടും മറവരുടെയിടയിൽ സമാധാനം സ്ഥാപിതമായില്ല. "തമ്പി"യുടെ ഭരണത്തിൽ പ്രജകൾക്കു സംതൃപ്തിയില്ലാതായി. ചടൈക്കത്തേവരുടെ ഭാഗിനേയന്മാരായ രഘുനാഥ തേവനും നാരായണത്തേവനും അയാളെ സധീരം എതിർത്തു. തന്നിമിത്തം രാമനാഥനും അനുചരന്മാരും "തമ്പി" തിരുമലനായക്കരെ അഭയംപ്രാപിച്ചു. വെറും തെറിഭാരനായെ ആസ്പദമാക്കി "തമ്പി"യെ സഹായിച്ചതിന്റെ ഫലം ഇതൊക്കെയാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ നായക്കർ താൻ ചെയ്തുപോയ തെറ്റിനെ തിരുത്താനുള്ള ആലോചനകൾ തുടങ്ങി. മറവന്മാരെ ഭരിക്കാൻ ഏറ്റവും പ്രാപ്തനായ സേതുപതിയെത്തന്നെ സ്വതന്ത്രനാക്കി പൂർവ്വസ്ഥാനത്തു പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. അതോടുകൂടി സമാധാനം പുനഃസ്ഥാപിതമായി. ഏതാനും വത്സരം അദ്ദേഹം സമാധാനപുരസ്സരം ഭരണം നടത്തി. ക്രി. പി. മുന്നൂറ്റി-ൽ സേതുപതി "തമ്പി"യാൽ വധിക്കപ്പെട്ടു. അതിനുശേഷം മറവന്മാരെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ വേണ്ടി രാമനാഥത്തെ മൂന്നായി വിഭജിച്ചു രഘുനാഥ തേവൻ, താനക്ക തേവൻ, "തമ്പി" എന്നിവരെ അധിപന്മാരാക്കി. നാട്ടിന്റെ ഭാഗ്യപരിപാകം നിമിത്തം 'തമ്പി'

വേഗം കഥാവശേഷനായിത്തീർന്നു. അതിനാൽ രഘുനാഥനെ രാമനാഥത്തിന്റെ അധിപനായി നിശ്ചയിച്ചു. രഘുനാഥസേതുപതിനായക്കരുടെ ഒരു പ്രധാന സഹായി ആയിത്തീർന്നു. നായക്കരും അദ്ദേഹത്തെ എല്ലാവിധത്തിലും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുവന്നു.

അദ്ധ്യായം വ.

വിജയനഗരാധിപതിയെ എതിർത്തതു്.

ക്രി. പി ഏഴാമൻ-വരെ തിരുമലനായക്കർ വിജയനഗരത്തിന്റെ മേൽക്കോയ്മയെ അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. സാമ്രാജ്യശക്തി പലവിധത്തിൽ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയിരുന്നതിനാൽ നായക്കർ കപ്പംകൊടുക്കാനുദ്ദേശിച്ചിരുന്നില്ല. അപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയിൽ യാതൊരുവിധത്തിലുള്ള പ്രയോജനവും ഉദ്ദേശിക്കാനില്ലാത്ത സാമ്രാജ്യബന്ധം അവസാനിപ്പിക്കാൻ തന്നെ അദ്ദേഹം താല്പര്യപ്പെട്ടു. നായക്കഭരണം തുടങ്ങിയകാലത്തു മധുരവിദേശീയാക്രമണങ്ങളിൽ നിന്നു സുരക്ഷിതമായിരുന്നു. മൈസൂരിന്റെ അത്യാഗ്രഹപൂർവ്വമായ പുരോഗതിയെത്തടയുന്നതിനുപോലും സമ്രാട്ട് അശക്തനായിഭവിച്ചു. അതോടുകൂടി മധുരയിൽനിന്നു കപ്പം പറ്റാനുള്ള അവകാശവും വിജയനഗരത്തിനു കുറഞ്ഞുപോകയാണു ചെയ്തതു്.

നായക്കർക്ക് തന്റെ രാജ്യത്തെ മറ്റുള്ളവരുടെ ശല്യങ്ങളിൽനിന്നു മോചിപ്പിക്കണമെന്ന മാത്രമേ മോഹമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മധുരക്കു ഒരുതരത്തിലും നന്മചെയ്യാൻ ശക്തമല്ലാത്ത വിജയനഗരത്തിനു കപ്പംകൊടുക്കാൻ വൈമുഖ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചുവെങ്കിലും ചക്രവർത്തിയോടു ആദരവുകാണിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധിരാജത്വമംഗീകരിക്കുന്നതിനും നായക്കർ സന്നദ്ധനായിരുന്നു. വെങ്കടൻ രണ്ടാമന്റെ ക്രുനിയൂർ ശാസനത്തിൽ 'ശ്രീമത് തിരുമലേന്ദ്രസ്യവിജ്ഞപ്തിമനുപാലയൻ' എന്നു കാണുന്ന ഭാഗം ഇവിടെ സ്മരണീയമാണ്. വെങ്കടൻ ക്രി. പി. 1592-ൽ ചരമഗതിയെ പ്രാപിച്ചു. പിന്നീടു് വിജയനഗരസിംഹാസനം പ്രാപിച്ച ശ്രീരംഗരായരുടെ മുൻ പ്രസ്താവിച്ച ബന്ധത്തിനു ശൈഥില്യം വരുത്തി. അയാൾ തിരുമലനായക്കരെ എതിർത്തു. തഞ്ചാവൂരിലേയും ജിൻജിയിലേയും നായക്കന്മാരുമായി സഖ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടു തിരുമലനായക്കർ ശ്രീരംഗനെ പരാജിതനാക്കാമെന്നു കരുതി. എന്നാൽ തഞ്ചാവൂർ നായക്കൻ പെട്ടെന്നു പിന്മാറിക്കളഞ്ഞു. തന്നിമിത്തം സ്വന്തമരക്ഷക്കു തിരുമലനായക്കർ വേറെ പദ്ധതി അന്വേഷിക്കേണ്ടതായിവന്നു. ഒന്നുകിൽ ദുർബലനായ ചക്രവർത്തിയുടെ കരുണയെ കാംക്ഷിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു വേണ്ടി പോരാടണം. രാജ്യങ്ങളുമായി നടന്നിരുന്ന സന്ധികളിൽ സ്വന്തതാല്പര്യങ്ങൾക്കാണല്ലോ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം കൽപ്പിക്കാറുള്ളതു്. അവിടെ മതക്കാര്യംപോലും പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ദക്ഷിണഭാരതത്തിൽ ഹിന്ദുക്കൾ

ക്കും മുസൽമാന്മാക്കും തമ്മിൽ മതപരമായ ഭിന്നിപ്പു കൂടുവായിരുന്നു. വിജയനഗരത്തോടുള്ള യുദ്ധത്തിൽ പോലും ദക്ഷിണാപഥത്തിലെ മഹമ്മദീയ രാജാക്കന്മാർ ഒന്നുചേർന്നു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള സന്ദർഭങ്ങൾ വളരെ ചുരുക്കം. നേരേമറിച്ചു അവരിൽ ചിലർ തങ്ങളുടെ മതക്കാർക്കു വിരോധമായി യുദ്ധം നടത്താൻ വിജയനഗരത്തിനെ കൂട്ടുപിടിക്കാറുമുണ്ടായിരുന്നു. വിജയനഗരസാമ്രാജ്യത്തിലെ അഗ്രഗണ്യനും മഹാ പ്രതാപശാലിയുമായിരുന്ന രാമരായവിട്ടലൻ മുസ്ലീം സുൽത്താന്മാർ തമ്മിലുള്ള കലഹങ്ങളിൽ അവരിൽ ചിലരെ സഹായിച്ചിരുന്നു. അന്നത്തെ നിലയ്ക്കു മഹമ്മദീയർ ഹിന്ദുക്കളുടേയോ ഹിന്ദുക്കൾ മഹമ്മദീയരുടേയോ സഹായമർഹിക്കുന്നതു രാഷ്ട്രീയമായ തെറ്റായി കരുതിയിരുന്നില്ല.

വിജയനഗരാധിപൻ മധുരയെ തോൽപ്പിക്കാനുള്ള സജ്ജീകരണങ്ങൾ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ചക്രവർത്തിയുടെ തലസ്ഥാനമായ വെല്ലൂരിനെ ആക്രമിക്കുന്നതിനു തിരുമലനായക്കർ ഗോൽക്കൊണ്ട സുൽത്താനെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ആ തന്ത്രം ഫലവത്തായിത്തീർന്നു. അതുകൊണ്ടു സാമ്രാജ്യരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി പിന്മാറാൻ ശ്രീരംഗൻ നിർബന്ധിതനായി. ആദിഘട്ടത്തിൽ ചക്രവർത്തിക്കാണു ജയം ലഭിച്ചതു്. എന്നാൽ ഉടനെ അദ്ദേഹത്തിനു പരാജയവും അനുഭവപ്പെട്ടു. മധുര, ജിൻജി, തഞ്ചാവൂർ എന്നീ ദേശങ്ങളുടെ അധിപന്മാർ തന്നോടു സഹകരിച്ചാൽ മാത്രമേ തനിക്കു ജയമുണ്ടാകയുള്ളുവെന്നു

ചക്രവത്തി മനസ്സിലാക്കി. അതിനാൽ അവരുടെ സഹകരണത്തോടുകൂടി ദക്ഷിണസീമയിൽ ഗോൽക്കൊണ്ടക്കെതിരായി സമരം നടത്താൻ തീരുമാനിച്ചു. പക്ഷേ ഈ ശ്രമങ്ങളൊന്നും ഫലിച്ചില്ല. ശ്രീരംഗൻ അധികം താമസിക്കാതെ തഞ്ചാവൂരിന്റെ വടക്കുഭാഗത്തുള്ള വനങ്ങളിലേക്ക് ഓടിപ്പോയി. കുറേ മാസങ്ങൾക്കുശേഷം നിരാശാവശഗനായ ചക്രവത്തി മൈസൂരിലെത്തി.

വെല്ലൂരിനെ അധീനമാക്കിയ ശേഷം ഗോൽക്കൊണ്ട സുൽത്താൻ കുറേക്കൂടി തെക്കോട്ട് കടന്ന് ജിൻജിയെ പിടിച്ചു. സ്വശക്തിയെപ്പറ്റി വിശ്വാസമില്ലാതിരുന്ന തഞ്ചാവൂർ നായക്കൻ സുൽത്താനു കീഴടങ്ങി. എന്നാൽ തിരുമലനായക്കർ ധൈര്യം കൈവിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം ഉടനെ ബിജപ്പൂരുമായി സഖ്യം ചെയ്തു. ബിജപ്പൂർ സുൽത്താന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ജിൻജിയെ രക്ഷിക്കാൻ വേണ്ട ശ്രമങ്ങൾ തുടങ്ങി. ഒടുവിൽ ബിജപ്പൂർ സുൽത്താനോട് ഗോൽക്കൊണ്ടാ സുൽത്താൻ ഇണങ്ങുകയും ജിൻജിയിൽ നിന്നു പിൻവാങ്ങുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും കാലാന്തരത്തിൽ ഈ വ്യവസ്ഥകളെല്ലാം തകർന്നുപോയി. ജിൻജിയിൽ മഹമ്മദീയർ വീണ്ടും പ്രാബല്യം നേടുകയും അതുകൊണ്ടു മാത്രം തൃപ്തിപ്പെടാതെ അവർ തഞ്ചാവൂരിലും മധുരയിലും കടന്നു വലിയ അക്രമങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തതായി ജസ്യൂട്ട് വിവരണങ്ങളിൽ കാണുന്നു.

മഹമ്മദീയർ തിരിച്ചുപോയതിൽ പിന്നീട് ശ്രീരംഗൻ മൈസൂരിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി രാജ്യം

പുനഃസ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കാതിരുന്നില്ല. ഈ വാർത്ത തിരുമലനായക്കരെ ഒന്നിളക്കി. അദ്ദേഹം ബിജപ്പൂരിനെ ക്ഷണിക്കാമെന്നു കരുതി. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ജസ്യൂട്ടുരേഖകളും നെൽസന്റെ പ്രസ്താവങ്ങളും പൂർവാപരവിരുദ്ധങ്ങളായിക്കാണപ്പെട്ടു. ബിജപ്പൂർ ജനറൽ നായക്കരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം മധുരസേനയുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ശ്രീരംഗരായനേയും മൈസൂരിനേയും നിരാശപ്പെടുത്തി. ഇങ്ങനെ ഭീമമായ ധനവ്യയത്തോടുകൂടിയാണെങ്കിലും നായക്കർ സ്വന്ത താല്പര്യങ്ങളെ സംരക്ഷിച്ചു. ഇതിന്റെയെല്ലാം ഫലമായി നാമമാത്രമായിട്ടു ശേഷിച്ചിരുന്ന വിജയനഗരസാമ്രാജ്യം അസ്തംഗതമായി. ശ്രീരംഗരായർ വെല്ലൂർ വിട്ട ഓടിപ്പോയതു് ക്രി. പി. ഫ്രന്ദർന്ദ-ൽ ആയിരുന്നു. ആദ്യം ബെദ്നൂരിലേയ്ക്കും പിന്നീടു മൈസൂരിലേക്കുമാണു് അദ്ദേഹം തിയായിച്ചെന്നതു്. കണ്ഠീരവനരസരാജാവു് കുറേക്കാലം അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിച്ചു. ഇതുമൂലം തനിക്കു ഉപദ്രവങ്ങളുണ്ടായേക്കുമെന്നു ഭയന്നു ക്രി. പി. ഫ്രന്ദർന്ദ-ൽ അവിടെ നിന്നും പുറത്താക്കി. ഇങ്ങനെ ശ്രീരംഗന്റെ അന്ത്യകാലം ഏറ്റവും സങ്കടകരമായിക്കഴിഞ്ഞു. നാഥനില്ലാത്ത വിജയനഗരത്തെ ബിജപ്പൂർ ഗോൽക്കൊണ്ടാസുൽത്താന്മാർ യഥേഷ്ടം വീതിച്ചെടുത്തു.

——ooo——

അദ്ധ്യായം ൯

"നാസികാ സമര"വും നായക്കരുടെ ചരമവും.

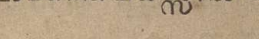
ശ്രീരംഗരായനെ സഹായിക്കാനിറങ്ങിയ മൈസൂർ രാജാവിനെ ബിജപ്പൂർ സുൽത്താന്റെ സഹായത്തോടെ ക്രൂടി തിരുമലനായക്കർ നിരാശപ്പെടുത്തിയ വിവരം കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. നായക്കരെ വിഷമിപ്പിക്കുന്നതിനു മൈസൂർരാജാവായ കണ്ഠീരവ നരസൻ ഒരു നല്ല അവസരം പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. ക്രി. പി. ഏതാണ്ടു-ൽ ബിജപ്പൂർ സുൽത്താൻ മൈസൂരിൽ നിന്നു പിൻവാങ്ങിയ ഉടൻ കണ്ഠീരവ നരസൻ നായക്കരെ എതിർക്കാനായി ദളവാ ഛമ്പയ്യായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു മഹാസൈന്യത്തെ അയച്ചു. മൈസൂർ സേന നായക്കസംസ്ഥാനത്തിൽ ഏറ്റവും ഫലഭ്രയിഷ്ഠമായ സര്യമംഗലത്തെ നിഷ്പ്രയാസം കൈവശപ്പെടുത്തി. അവിടെനിന്നു മൈസൂർപ്പട തെക്കോട്ടേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. ഈ യുദ്ധയാത്രയിൽ മൈസൂർ സൈന്യങ്ങൾ ചെയ്ത ഘോരകൃത്യങ്ങൾ അവർണ്ണനീയമാണ്. അവർ കൈയിൽ കിട്ടിയവരെയെല്ലാം ബാലവൃദ്ധസ്ത്രീഭേദമെന്യേ നാസികാഛേദം ചെയ്തു ശ്രീരംഗപട്ടണത്തിലേക്കയച്ചു. ഈ നികൃഷ്ട നടപടിയെ ചരിത്രകാരന്മാരെല്ലാം നിന്ദാപൂർവ്വം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പുത്രന്മാർ നഷ്ടപ്പെട്ട മാതാപിതാക്കന്മാരുടെയും ഭർത്താക്കന്മാർ നഷ്ടപ്പെട്ട സ്ത്രീകളുടേയും അനാഥരായിത്തീർന്ന ശിശുക്കളുടേ

യും രോദനങ്ങളും മധുരസംസ്ഥാനത്തിലെല്ലായിടവും പരന്നു. ഏതാനും വർഷങ്ങളായി മഹാരോഗപീഡിതനായി ശയ്യാവലംബിയായിത്തീർന്നിരുന്ന വൃദ്ധനായ തിരുമലനായക്കർക്ക് ഈ വിവരങ്ങളും അറിഞ്ഞപ്പോളുണ്ടായ കോപതാപങ്ങളും വർണ്ണിക്കാൻ പ്രയാസം. ഗംഭീരാശയനായ നായക്കർ നന്നെ കുഴങ്ങി. മൈസൂരിനെ ഒരു നല്ലപാഠം പഠിപ്പിക്കണമെന്നു തീരുമാനിച്ച് ഉടനെ രാമനാഥസേതുപതിയെ വരുത്തി. രാജഭക്തരാഗ്രേസരനായ സേതുപതി തൽക്ഷണം ഒരു വമ്പിച്ച സേനയുംകൊണ്ടു നായക്കരുടെ സന്നിധിയിൽ വന്നു ചേർന്നു. കാലവിളംബത്തിനിടവരുത്താതെ നായക്കർ രാമനാഥസേതുപതിയേയും സ്വപുത്രനായ കുമാരമുത്തുതിരുമലയേയും മൈസൂർപ്പടയെ ആട്ടിപ്പായിക്കുന്നതിനും പ്രതീകാരം ചെയ്യുന്നതിനുമായി നിയോഗിച്ചയച്ചു. മൈസൂർസൈന്യം സന്തോഷഭരിതരായി ദിണ്ടിക്കൽ എന്ന സ്ഥലത്തു വിശ്രമിക്കയായിരുന്നു. മധുരസൈന്യത്തിനു മൈസൂർപ്പടയെ തോല്പിക്കാൻ അധികനേരം വേണ്ടിവന്നില്ല. അതേസമയത്തു രങ്കപ്പനായക്കനും പതിനെട്ടുപാളിഗാർമാരും മധുരസേനയെ സഹായിക്കാനെത്തി. മൈസൂർ ദളവായും സൈന്യവും തോറ്റോടി. ഈ വിവരമറിഞ്ഞ നായക്കർ സേതുപതിയുടെ പ്രാപ്തി വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തെയും സമരകുശലതയെയും നിയന്ത്രണപാടവത്തെയും അത്യധികം അഭിനന്ദിക്കയും അദ്ദേഹത്തിനു വിലയേറിയ പാരിതോഷികങ്ങളും "തിരുമലസേതുപതി" എന്ന ബിരുദവും നൽകുകയും ചെയ്തു. നായക്കർ സേതുപതിക്കു സിംഹമുഖാങ്കിതമായ

ഒരു ശിബിക സമ്മാനിച്ചതായും കാണുന്നുണ്ട്. തിരുപ്പൂവണം, തിരുച്ചുഴിയൽ, പള്ളിമഠം എന്നീ നാടുകളെ സേതുപതിക്കു സമ്മാനിക്കയും മേലാൽ അദ്ദേഹം മധുര സംസ്ഥാനത്തിലേക്കു കപ്പമടക്കേണ്ടതില്ലെന്നു നിശ്ചയിക്കയും ചെയ്തു. ഇതിനു മുമ്പോരിക്കൽ എട്ടയപുരം പാളയക്കാർ തിരുമലനായക്കക്കു വിരോധമായി ഭയങ്കരമായ കലഹം നടത്തിയപ്പോൾ അതിനെ നിശ്ശേഷം അമർച്ചവരുത്തി സമാധാനസ്ഥാപനം ചെയ്തതും സേതുപതി ആയിരുന്നു. ആ സഹായത്തിനാൽ സന്തുഷ്ടനായ നായക്കർ മന്നാർ ദ്വീപിനെ സേതുപതിക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുകയും അവിടെ നടന്നുവന്ന മുത്തുവ്യവസായത്തിന്റെ മേൽനോട്ടം നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു. നായക്കരുടെ സീമാതീതമായ സമ്മാനങ്ങൾക്കർഹനായിത്തീർന്ന രഘുനാഥസേതുപതി കൃതജ്ഞതാഭരിതനായി നായക്കഭരണത്തിന്റെ ഒരു വലിയ പിൻതാങ്ങായി പിന്നീടും ദീർഘകാലം ജീവിച്ചിരുന്നതായിക്കാണുന്നു.

തോറ്റോടിയ മൈസൂർ സേനയെ മധുരപ്പട പിന്തുടരാതിരുന്നില്ല. മധുരപ്പട ശ്രീരംഗപട്ടണത്തെത്തുകയും മൈസൂർ രാജാവിന്റെ കടുംകൈകൾക്കു തക്കവിധം അദ്ദേഹത്തെ നാസികാരഹിതനാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തതായിപ്പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതിനെപ്പറ്റിയുള്ള പൂർണ്ണവിവരങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടില്ല. "നാസികാസമര"മെന്ന പേരിൽ സുവിദിതമായ പ്രസ്തുതയുദ്ധം ക്രി. പി. ഫ്രന്റൻ-ലാണ് അവസാനിച്ചതു്. ജയഘോഷങ്ങളോടു മടങ്ങിയ മധുര സൈന്യം രാജധാനിയിലെത്തുന്നതിനുമുൻപു ക്രി. പി. ഫ്രന്റൻ-മാണ്ടു ഫെബ്രുവരിമാസം

ക്രി-ാംനൂ- (വിളംബിവർഷം കുംഭമാസം ൪-ാംനൂ-) മഹാപ്രതാപവാനായ തിരുമലനായക്കർ ഏകദേശം എഴുപത്തിയഞ്ചാമത്തെവയസ്സിൽ യശശ്ശരീരനായി.

അദ്ധ്യായം ൧൦.

പോർട്ടുഗീസുകാരും ഡച്ചുകാരും മിഷനറിമാരും.

തിരുമല നായക്കർക്കു യൂറോപ്യന്മാരോടുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധത്തെപ്പറ്റി പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങൾ പറയുന്നു കാണുന്നു. അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വാദം ഇന്നും നിലച്ചിട്ടില്ല. നായക്കർ അവരുമായി അധികം ഞെരുങ്ങുകയോ അധികം അകലുകയോ ചെയ്യാതെ ഏതാണ്ടു് ഇടനിലക്കാരന്റെ മട്ടിൽ വർത്തിച്ചിരുന്നു. സേതുപതിയുമായി നടന്ന യുദ്ധത്തിൽ പോർട്ടുഗീസുകാർ നായക്കരെ സഹായിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനുപകരം അദ്ദേഹം അവർക്കു് അനേകം സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുത്തു. എന്നുമാത്രമല്ല ഡച്ചുകാരോടു ശത്രുഭാവേന പെരുമാറിക്കൊള്ളാമെന്നേൽക്കുകയും ചെയ്തു. ക്രി. പി. ൧൬൫൯-ൽ പോർട്ടുഗൽ രാജാവു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇഷ്ടാവൈസ്രായിക്കു എഴുതിയ ഒരു കത്തിൽ ഡച്ചുകാരുമായിട്ടുള്ള യുദ്ധങ്ങളിൽ സഹായത്തിനു നാട്ടുരാജാക്കന്മാരെക്കൂടി നേടിക്കൊള്ളണമെന്നു പ്രസ്താവി

ച്ചിരുന്നു. പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം ക്രി. പി. ഫ്രൻസ്വ-ൽ നായക്കർ ഡച്ചുകാരെ പട്ടണമെന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും ഓടിച്ചു. തന്നിമിത്തം കുപിതരായിത്തീർന്ന ഡച്ചുസേന ക്രി. പി. ഫ്രൻസ്-ാമാണ്ടു ഫെബ്രുവരിമാസം ഫ0-ാനു- പത്തു കപ്പലുകളിലായി വന്നിറങ്ങി തിരുച്ചെന്തൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളെ കൈവശപ്പെടുത്തുകയും ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചു കൊള്ളയിടുകയും ചെയ്തു. അവിടെനിന്നു് അവർ തൂത്തുക്കുടിയിലേയ്ക്കുപോയി. മത്സ്യവ്യവസായികളായ പരവന്മാരെ പലവിധത്തിൽ പീഡിപ്പിച്ചു. ആ നഗരത്തെ തീക്കിരയാക്കി. ഒടുവിൽ അവരിൽ നിന്നു യഥേഷ്ടം ധാരാളം വാങ്ങാനങ്ങും വാങ്ങിയശേഷം പരവന്മാരുടെ മീൻപിടിത്തത്തിനു് അപരിത്യാജ്യമായ ഒരുതരം വള്ളങ്ങളേയും പിടിച്ചു പറിച്ചുകൊണ്ടു ഡച്ചുകാർ മടങ്ങി. ക്രി. പി. ഫ്രൻസ്വ-ൽ പോർട്ടുഗീസുകാരിൽ നിന്നു നായക്കർ തൂത്തുക്കുടിയെ സ്വാധീനമാക്കിയതായും കാണുന്നു. ഈ വിവരങ്ങളിൽനിന്നും നായക്കർ തീരഭൂമിയെയുറോപ്യൻ വിഹാരത്തിനായി വിടുകയും അവിടെനിന്നു കിട്ടിവന്ന തുകകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നതായി ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു്.

ക്രി. പി. ഫ്രൻസ്വ-ൽ മധുരമിഷന്റെ പ്രവർത്തനം പുരോഗമനം തുടങ്ങി. ഇക്കാലത്തിനിടയ്ക്കു റാബർട്ടു ഡിനോബിലിക്കു പല പുതിയ പാഠങ്ങളും പഠിക്കാൻ മധുരയിലെ താമസംകൊണ്ടു സാധിച്ചതായിക്കാണുന്നു. ഇതുവരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം മധുരസം

സ്ഥാനത്തിലും നഗരത്തിലും മാത്രമേ വ്യാപിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. ഇതിനുശേഷം അദ്ദേഹം ഉത്തരദേശങ്ങളിലേയ്ക്കുകൂടി തന്റെ പ്രവർത്തനത്തെ വ്യാപിപ്പിച്ചു. പ്രധാനകാരണം ക്രൂരതൽ മതപരിവർത്തനങ്ങൾക്കു മധുരയിൽ പ്രതിബന്ധം നേരിട്ടതായിരുന്നു. ക്രി. പി. ൧൭൩൬-ൽ മധുരയെവിട്ട. യുദ്ധിനാപ്പള്ളിയിലും വലിയ എതിർപ്പുകളുണ്ടായതിനാൽ ശ്രേത്തമംഗലത്തേയ്ക്കുപോയി. മധുരനായക്കരുടെ സാമന്തനായ രാമചന്ദ്രനായക്കൻ അദ്ദേഹത്തെ യഥോചിതം സ്വീകരിച്ചു. താമസിയാതെ അവിടെ തിരികെച്ചെല്ലാമെന്നു കരുതി സേലത്തേയ്ക്കുപോയി. സേലംഭരിച്ചിരുന്ന സലപ്പെട്ടി നായക്കനും മധുരനായക്കരുടെ സാമന്തനായിരുന്നു. ആദ്യം അവിടെനിന്നു നോബിലിക്കു വലിയ അനുകൂല്യമൊന്നും ലഭിച്ചില്ല. അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ സലപ്പെട്ടി നായക്കന്റെ ഒരു അനുജൻ നോബിലിയുടെ ശിഷ്യത്വം അംഗീകരിച്ചു. ഇതുനിമിത്തം സന്തുഷ്ടനായ മിഷനറിക്കു വീണ്ടും പല വിഘ്നങ്ങളുണ്ടായി. എന്നാൽ തിരുമലനായക്കരുടെ അത്ഭുതകരമായ മഹാമനസ്കതകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മതപ്രചരണം സഫലമായി. ഈ മിഷനറി ക്രി. പി. ൧൭൪൭-വരെ നിർബ്ബാധം പ്രവർത്തനം തുടർന്നു. എന്നാൽ തിരുമലനായക്കരുടെ മതപരമായ സമഭാവനയ്ക്കു വിപരീതമായിട്ടാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില സാമന്തന്മാരും പ്രജകളിൽ ചിലവിഭാഗക്കാരും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതെന്നുകൂടി കാണുന്നുണ്ടു്.

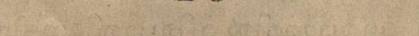
കൃസ്തുമതത്തോടുള്ള നായക്കരുടെ അനുകൂലനിലയെ പല മിഷനറിമാരും പ്രശംസിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കു

ന്നു. അദ്ദേഹം കൃസ്തുമതത്തെ സ്നേഹിക്കയും സംരക്ഷിക്കയും ചെയ്തതായി പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആഭ്യന്തരമായും ബാഹ്യമായും പലതരം കലഹങ്ങളുള്ള ഒരു കാലമായിരുന്നതിനാൽ ഗൃധ്രനേത്രനായ നായക്കർ അവരുടെ പ്രവർത്തനത്തെ നല്ലപോലെ സൂക്ഷിക്കാതിരുന്നില്ല. ക്രി. പി. ഫ്രാൻസിസ്-ൽ, തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിയിൽ പാർത്തിരുന്ന ഒരു മിഷനറി അയച്ച കത്തിൽ ഒരു ഭാഗം താഴെ പകർത്തുന്നു.

"തിരുമലനായക്കർ ഈ വിജയവാർത്ത (നാസികാസമരം) കേട്ട് ആനന്ദിക്കുന്നതിനു ഭാഗ്യമുള്ളവനായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ഭൂലോകത്തിൽ ചെയ്തവന്ന കായ്ങ്ങളെപ്പറ്റി നേരിട്ടു ചോദിക്കുന്നതിനായി ദൈവം അങ്ങോട്ടു വിളിച്ചുകളഞ്ഞു. മുപ്പതുവർഷകാലം രാജ്യപരിപാലനം ചെയ്ത എഴുപത്തഞ്ചാമത്തെ വയസ്സിൽ ചരമഗതിയെ പ്രാപിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങളെ മറയ്ക്കപ്പെടാവുന്നവയല്ല. ....അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും നാശമില്ലാത്ത ഉറപ്പും ഭംഗിയും നിറഞ്ഞ സൗധങ്ങളെ നിർമ്മിച്ചു. പ്രസിദ്ധരായ മധുരക്ഷേത്രവും അനേകം വൻകെട്ടിടങ്ങളും തിബ്ബ് നാട്ടിലുള്ള മഹാമന്ദിരങ്ങളെപ്പോലെ അഴകും വലിപ്പവും വർദ്ധിച്ച കൊട്ടാരങ്ങളും അദ്ദേഹത്താൽ പണിയിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം കൃസ്തുധർമ്മത്തെ അഭിലഷിക്കയും ആദരിക്കയും ചെയ്തു. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹം ആ മതത്തെ സ്വീകരിക്കാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. കാരണം ഈ നാട്ടിലെ പതിവിൻപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തെ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടി

രുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ . . . . . പതനിമാരാണ് അ
ദ്ദേഹം കുസുമതാനുസാരിയാകുന്നതിനു മഹാവിഷ്ണ
കാരിണികളായിരുന്നവർ"

പ്രസ്തുതകഥ നായക്കരുടെ കുസുമതത്തോടുള്ള പ
രമാദരവിനെ പ്രസ്പഷ്ടമാക്കുന്നു.

അധ്യായം ൧൧

ഭരണരീതി.

തിരുമലനായക്കരുടെ ഭരണത്തിൽ തിരുനൽവേലി മധുര, രാമനാഥം, തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി, ശിവഗംഗ, പുതുക്കോട്ട, കോയമ്പത്തൂർ, മണപ്പാറ, സേലം, വഞ്ചിനാടു് എന്നിവ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. രാമനാഥപുരം സേതുപതിയും ശിവഗംഗയിലെ ഉടയാത്തേവരും പുതുക്കോട്ട തൊണ്ടമാനും നായക്കരുടെ ആജ്ഞാനുസാരികളായി വർത്തിച്ചിരുന്നു. തിരുവിതാംകോട്ടം നായക്കരുടെ മേൽക്കോയ്മ നിലയെ അംഗീകരിച്ചതായിക്കാണുന്നുണ്ടു്. മറ്റു ദേശങ്ങളിൽ അധികഭാഗവും പാളിഗാർമാരുടെ ഭരണത്തിലിരുന്നിരുന്നു. നായക്കരുടെ കീഴിൽ എഴുപത്തിരണ്ടു പാളിഗാർമാരുണ്ടായിരുന്നുവത്രേ.

സംസ്ഥാനത്തിലെ പ്രധാന ഭരണാധികാരി ദളവ ആയിരുന്നു. പ്രധാന മന്ത്രിയുടേയും സൈന്യാധിപ നേറയും ജോലി ഇവർ വഹിച്ചുവന്നു. അപ്രാപ്തരായ നായക്കന്മാരുടെ കാലങ്ങളിൽ മിക്കവാറും ദളവാതന്നെ ഭരണം നിർവ്വഹിച്ചിരുന്നതായിക്കാണുന്നു. പരദേശികളും ഇവരെ ഗവണ്ണർ ജനറൽ എന്നു കരുതിയിരുന്നു. മധുര സംസ്ഥാനത്തിലെ ദളവാമാരിൽ വിഖ്യാതിനേടിയവർ അരിയനായകമുതലിയാർ, രാമപ്പയ്യൻ, നരസപ്പയ്യൻ എന്നിവരായിരുന്നു. ഇതിൽ ഒന്നാമൻ ധനകാര്യമന്ത്രിയുടെ ജോലിക്രമം നോക്കി വന്നിരുന്നു. ലിംഗമനായക്കൻ, വെങ്കിടകൃഷ്ണപ്പ, ഗോവിന്ദപ്പയ്യ എന്നീ ദളവമാർ ഇടത്തരക്കാരായിരുന്നു. ദളവാകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നത്തെ വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ രായസം (സിക്രട്ടറി) ആയിരുന്നു. ഇവർ മൂന്നുപേരും രാജകീയസഭയിലെ അംഗങ്ങളുമായിരിക്കും. കണക്കൻ (അക്കൗണ്ടൻറ്), സ്ഥാനാപതി (വിദേശകാര്യദർശി) എന്നിവർ അടുത്ത പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായിരുന്നു.

രാജാവിനു നിരങ്കുശാധികാരമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും പൊതുജനാഭിപ്രായത്തിനും ആദരവു നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. പ്രാദേശികഭരണം നടത്തിവന്നതു് പാളിഗാർമാരായിരുന്നു. സംസ്ഥാനത്തെ പല "മാഹാണ"ങ്ങളായും മാഹാണങ്ങളെ പല നാടുകളായും നാടുകളെ പല ഗ്രാമങ്ങളായും വിഭജിച്ചിരുന്നു. ഗ്രാമങ്ങളിലെ നീതിനിർവ്വഹണം അവിടത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരാണു് നടത്തിവന്നതു്. മതസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങളും രാജകീയസഭ

തീരുമാനിക്കും. നീതിനിർവ്വഹണത്തിൽ പ്രധാനാധികാരം പ്രധാനിക്കു നൽകിയിരുന്നു.

ഓരോ പ്രധാന നഗരവും കോട്ടകൊത്തളങ്ങളാൽ വലയിതമായിരുന്നു. ഓരോ കോട്ടയിലും ധാരാളം ഭടന്മാരും പരിശീലനം ലഭിച്ച ആനകളും കുതിരകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. കോട്ടയിലെ പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഭടകത്തൻ ആണു്. രാജധാനിയായ മധുരയിൽ എഴുപത്തിരണ്ടു കൊത്തളങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുവത്രേ. ഓരോ കൊത്തളത്തിന്റെയും മേൽനോട്ടം ഓരോ പാളിഗാക്കു നൽകിയിരുന്നു. ഓരോ പാളയക്കാരനും സ്വന്ത അധികാരാതിർത്തിയിൽ വേണ്ട സൈന്യങ്ങളെ എപ്പോഴും സന്നദ്ധമാക്കി നിർത്തിയിരുന്നു. അക്കാലത്തു എല്ലാവരും സൈന്യത്തിൽ ചേർന്നു സേവനം നടത്താൻ നിർബന്ധിച്ചിരുന്നു. ഓരോ പൌരനും അന്യരുടെ ആക്രമണകാലങ്ങളിലും അന്യനാടുകളെ ആക്രമിക്കുന്ന കാലങ്ങളിലും സൈന്യത്തിൽ ചേരുന്നതിനു വിപ്രതിപത്തി കാണിച്ചുവന്നിരുന്നില്ല. പാളയക്കാർ ക്രൂടാതെ സൈന്യശേഖരം ചെയ്യുന്നതിനു അധികാരം നേടിയിരുന്ന പ്രമുക്കന്മാരും കൊട്ടാരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അതിലേയ്ക്കു പ്രത്യേക വസ്തുക്കൾ അനുഭവിച്ചുവന്നിരുന്നു. നായക്കരുടെ കല്പനപ്രകാരം മിഷനറിമാർ സ്വന്ത ആവശ്യത്തിനായി അമ്പതു ആനകളും ഇരുന്നൂറു കുതിരകളും അയ്യായിരം യുദ്ധവീരന്മാരുമടങ്ങിയ ഒരു സൈന്യത്തെ സംരക്ഷിച്ചുവന്നിരുന്നു. സംസ്ഥാനത്തുള്ള സകല സൈന്യങ്ങളുടേയും പ്രഥമാധിപൻ ഭടവ ആയിരുന്നു. പാളയക്കാരുടെ നായകത്വം രാജനാഥസതുപ

തിയാണു് വഹിച്ചുവന്നിരുന്നതു്. ദിണ്ടിക്കൽ പാളിഗാരായ രങ്കണ്ണനായക്കർ സേതുപതിയുടെ കീഴിൽ പതിനെട്ടു പാളയങ്ങളുടെ നേതൃത്വം വഹിച്ചിരുന്നു. ഈ വ്യവസ്ഥകൾ നിമിത്തം വിഷമവേളകളിൽ സൈന്യങ്ങളെ കൂട്ടത്തലായി ശേഖരിക്കുന്നതിനും പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ടെന്മാക്കു പ്രത്യേക ശമ്പളമില്ലായിരുന്നു. യുദ്ധവീരന്മാരിൽ ഭൂരിഭാഗവും സക്കാർവസ്തുക്കളെ നികുതി കൂടാതെ അനുഭവിച്ചുവന്നവരാണു്. അതിനാൽ സൈന്യത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിലേക്കു പറയത്തക്ക ചെലവൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. ടെന്മാരിൽ അധികംപേർക്കും രാജഭക്തിബോധമോ വിജയത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടുണ്ടാകേണ്ട അഭിമാനബോധമോ ഇല്ലായിരുന്നു. വെറും കൊള്ളക്കാരുടെ സ്വഭാവമാണു് അവരിൽ കുടികൊണ്ടിരുന്നതു്. ടെന്മാർ തമ്മിലും പാളയക്കാർ തമ്മിലും കൂടെക്കൂടെ കലഹം നേരിടാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം വിവേകശൂന്യരായ ടെന്മാർ നിറഞ്ഞ സൈന്യങ്ങളെയും അവരുടെ തലവന്മാരെയും 'ഒരു ചരടിലിണക്കിക്കോർത്ത പുഷ്പങ്ങളെപ്പോലെ' യോജിപ്പിച്ചു ഭരണം നടത്തിയ തിരുമലനായക്കരുടെ സാമർത്ഥ്യാതിരേകം സ്തുത്യർഹംതന്നെ.

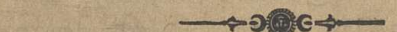
അക്കാലത്തെ വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചില വിവരങ്ങൾ റാബർട്ട് ഡിനോബിലിയുടെ കണക്കുകൾ മൂലം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണു്. മധുരയിൽ ഇരുന്നൂറും മുന്നൂറും കുട്ടികൾ വീതമുള്ള അനേകം ക്ലാസ്സുകളോടുകൂടിയ ഒരു വിദ്യാശാലയുണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ ഏകദേ

ശം പതിനായിരം ബ്രാഹ്മണബാലന്മാർ അഭ്യസനം നട ത്തിയിരുന്നു. വിജയനഗരചക്രവർത്തി, മധുരനായക്കർ എന്നിവർ ആ സ്ഥാപനത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിലേക്കാ യി അനേകം വസ്തുക്കൾ വിട്ടുകൊടുത്തിരുന്നു. വിദ്യാ ർത്ഥികൾക്കു ആഹാരം, വസ്ത്രം മുതലായവയെല്ലാം വി ദ്യാശാലയിൽ നിന്നു കൊടുത്തുവന്നു. സംസ്കൃതഭാഷാഭ്യ സനത്തിനാണ് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം കല്പിച്ചിരുന്നതു്. പ്രധാന വിഷയങ്ങളെല്ലാം അവിടെ പഠിപ്പിച്ചുവന്നി രുന്നു. അബ്രാഹ്മണ സമുദായങ്ങളിൽനിന്നും അധികം ബാലന്മാർ പ്രസ്തുത പാഠശാലയിൽ ചേർന്നിരുന്നില്ല.

സംസ്ഥാനത്തെ പ്രധാന വരവു ഭൂനികുതിയിൽനി ന്നുള്ളതായിരുന്നു. ഭൂനികുതി ധാന്യങ്ങളായിട്ടാണ് കൊ ടുത്തുവന്നിരുന്നതു്. നായക്കരാജാക്കന്മാർക്കു കപ്പംവക യിൽ ഒരു വർഷകം കിട്ടിയിരുന്നു. കലപ്പവരി, ചങ്ങാട വരി, കാവൽക്കരം, തേരുഴിയം, തറിവരി മുതലായി വേറെ പലയിനങ്ങളിൽ കരം പിരിച്ചിരുന്നതായി ക്കാണുന്നു.. മുന്തിയ വ്യവസായത്തിൽനിന്നു ഗണ്യമായ ഒരു തുക നായക്കർക്കു കിട്ടിവന്നു. മുന്തിയവ്യവസായിക ളായ പരവന്മാർ തങ്ങളുടെ കരം കുറച്ചുതരണമെന്നു തിരുമലനായക്കരോടു മിഷ്ടന്നറിമാർമുഖേന അപേക്ഷി ച്ചതായും നായക്കർ കരം കുറച്ചുകൊടുത്തതായും കാണു ന്നു. ശംഖുവ്യവസായലാഭത്തിൽ ഒരു പങ്കും നായക്കർക്കു ലഭിച്ചുവന്നിരുന്നു.

പൊതുമരാമത്തുകൾക്കായി നായക്കർ ധാരാളം പ ണം ചെലവാക്കിയിരുന്നു. ധർമ്മസ്ഥാപനങ്ങൾ, ക്ഷേത്ര

ങ്ങളും മുതലായവയ്ക്കു നൽകിവന്ന ധനത്തിനു കണക്കില്ല. ക്ഷേത്രപ്പുനരുദ്ധാരണങ്ങൾക്കും മഹാമന്ദിരനിർമ്മാണങ്ങൾക്കും വേണ്ടി നായക്കർ ഭീമമായ തുകകളും വ്യയംചെയ്തു. തിരുമലനായക്കരുടെ കാലത്തു മധുരയിൽ പണിയിക്കപ്പെട്ട മോഹനസൌധങ്ങളും ദക്ഷിണഭാരതത്തിനു അനശ്വരമായ പ്രശസ്തി നേടിക്കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ശ്രീ മീനാക്ഷിദേവാലയത്തിലെ ചങ്കിലിമണ്ഡപം തെപ്പക്കുളം, വസന്തമണ്ഡപം, മഹാൽ മുതലായവ നായക്കരുടെ ശില്പപാടവത്തിന്റെ വിശിഷ്ടലക്ഷ്യങ്ങളാകുന്നു. ഗതാഗതമാർഗ്ഗങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കാനായി നായക്കർ പ്രത്യേകം വ്യവസ്ഥകൾ ചെയ്തിരുന്നു. കൃഷിക്കാർക്കു ജലസേചനസൌകര്യം അധികമാക്കിത്തീർത്തു. മധുരയിൽ പാർത്തിരുന്ന മിഷനറിയുടെ ആവശ്യത്തിലേക്കു നായക്കർ പതിവായി ധനസഹായം ചെയ്തുവന്നിരുന്നതായും ജസ്യൂട്ട് രേഖകൾമൂലമറിയാം.

അദ്ധ്യായം ൨൨.

തിരുമലനായക്കരുടെ സ്വഭാവം.

നായക്കർ സമരകലയിലും ഭരണകലയിലും ഒന്നുപോലെ പാടവം നേടിയിരുന്നു. ധീരതയുടേയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റേയും കേളീരംഗമായിരുന്ന അദ്ദേഹം സമർത്ഥന്മാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന

തിൽ പ്രത്യേകം നിഷ്കർഷിച്ചിരുന്നു. തന്നിമിത്തം ത
ന്റെ സുദീർഘമായ ഭരണകാലത്തൊരിക്കലും അപ്രാപ്ത
ന്മാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർമൂലം നേരിട്ടുന്ന വൈഷമ്യ
ങ്ങളും അനുഭവിക്കാനിടവന്നില്ല. വിഖ്യാതന്മാരായ രാമ
പ്പയ്യൻ, ശിവരാമയ്യൻ, നീലകണ്ഠദീക്ഷിതർ എന്നിവ
രാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന്ത്രിപദമലങ്കരിച്ച ഭാഗ്യവാ
ന്മാർ. മൈസൂരുമായുണ്ടായ ഒന്നാംയുദ്ധത്തിലും സേതു
പതിയോടുള്ള യുദ്ധത്തിലും തിരുവിതാംകോട്ടയുദ്ധത്തി
ലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന്ത്രീന്ദ്രനായ രാമപ്പയ്യൻ സേ
നാധിപത്യം വഹിച്ചു. നായക്കർ സൈനികാഘോഷ
ങ്ങളിൽ തല്പരനായിരുന്നില്ല. രാമപ്പയ്യന്റെ ചരമാന
ന്തരമാണ് നായക്കർ സമ്രാട്ടിനെ എതിർത്തതു്. തഞ്ചാ
വൂർ നായക്കന്റെ ചതിപ്രയോഗമറിഞ്ഞിട്ടും അദ്ദേഹം
ഒട്ടും കൂലുങ്ങിയതായിക്കാണുന്നില്ല. ഉടനെ ബിജപ്പൂർ
സുൽത്താനുമൊന്നിച്ചു ജിൻജിയെ രക്ഷിക്കാനൊരുങ്ങി.
ജിൻജിനായക്കനും വഞ്ചകനാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോഴും പു
രുഷത്തോടുകൂടി അവസാനംവരെ എതിർത്തു നിൽക്കുക
തന്നെ ചെയ്തു. മഹമ്മദീയരുടെ തെക്കോട്ടുള്ള ആക്രമ
ണത്തെ നായക്കർ നിരോധിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു.
എന്നാൽ പരിതഃസ്ഥിതിക്കനുസരണമായിട്ടേ അദ്ദേ
ഹം പ്രവർത്തിച്ചുള്ളൂ. ജയിച്ചാലും തോറാലും അദ്ദേ
ഹം സ്ഥൈര്യത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിച്ചിരുന്നില്ല.
മുന്നോട്ടുവച്ച കാലിനെ പിൻവലിക്കുന്ന സ്വഭാവം നാ
യക്കർക്ക് ഇല്ലായിരുന്നു. ഒരുത്തമയോദ്ധാവെന്ന നില
യിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ഗുണങ്ങളെ വെങ്കടൻ
ദ്വിതീയന്റെ ക്രനിയൂർ ശാസനത്തിൽ വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്.

നായക്കരുടെ മതപ്രതിപത്തി വളരെ വിസ്മയാവഹമായിരുന്നു. ശില്പികലയിൽ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന പാടവം അപ്രമേയമെന്നു സധൈര്യം പറയാം. ശിലാശാസനങ്ങളിലും ഇതരരേഖകളിലും നിന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധർമ്മനിഷ്ഠ, ഔദാര്യം, സത്യസന്ധത മുതലായ ഉൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങൾ വ്യക്തമാകുന്നു. സംസ്ഥാനത്തിലെ വരുമാനം മുഴുവൻ അതിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കും അഭിവൃദ്ധിക്കുംവേണ്ടിത്തന്നെ വിനിയോഗിച്ചു. പ്രജകളുടെ നന്മയെ ഹൃദയപൂർവം അഭിലഷിച്ചിരുന്ന ശക്തനും ഉത്തുംഗസാമ്രാജ്യനായ ഒരു ഭരണാധിപനായിരുന്നു നായക്കർ. ക്രി.പി. മധുരയിലെ ഒരു ശിലാശാസനത്തിൽ പ്രജകളുടെ ആവശ്യങ്ങളേയും അവശതകളേയും നേരിട്ടു കണ്ടറിയുന്നതിനായി അദ്ദേഹം സംസ്ഥാനത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന വിവരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

പ്രജകളുടെ ക്ഷേമത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി വർത്തിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടാണു് നായക്കർക്കു് വാഴ്ചയുടനീളം നടത്തേണ്ടിവന്നതു്. സമ്രാട്ടിനെ എതിർത്തതു വെറും തന്റേടത്താൽ പ്രേരിതനായിട്ടു മാത്രമല്ല. നാമമാത്രമായ മേൽക്കോയ്മതന്നെ അദ്ദേഹം കുറേക്കാലം വണങ്ങിയിരുന്നു. നായക്കഭരണത്തിന്റെ ആരംഭകാലങ്ങളിൽ സാമന്തത്വവും കപ്പം നൽകലുംകൊണ്ടു് പരദേശികളുടെ ആക്രമണത്തിൽനിന്നു മധുര മുക്തമായിരുന്നു. ആഭ്യന്തരകലഹങ്ങളെ നിഷ്പ്രയാസം അമർച്ച വരുത്താനും കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ തിരുമലനായക്ക

രുടെ കാലമായപ്പോഴേക്കും വിജയനഗരചക്രവർത്തി ശക്തിശൂന്യനായിത്തീർന്നതുകൊണ്ടു് സ്വരക്ഷക്കുള്ള മാർഗ്ഗം മധുരതന്നെ അന്വേഷിക്കേണ്ടതായിട്ടുവന്നു. കാലസ്ഥിതിയെ ആസ്പദമാക്കി നോക്കുന്നപക്ഷം നായക്കർ നടത്തിയിട്ടുള്ള യുദ്ധങ്ങളിൽ മുന്നിട്ടു നിന്നിരുന്നതു് സാന്മാർഗ്ഗികാദർശമാണെന്നു് കാണാവുന്നതാണു്. സ്വാതന്ത്ര്യം വേണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്ന ഭരണാധികാരികൾക്കു് യുദ്ധം ചെയ്യാതിരിക്കാൻ നിർവ്വാഹമില്ലാത്ത കാലമായിരുന്നു അതു്. നായക്കരുടെ യുദ്ധങ്ങളും മിക്കവാറും നിരോധനപരമായിട്ടു് നടത്തപ്പെട്ടവയാകുന്നു. രണ്ടാം മൈസൂർ യുദ്ധത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഇതു കൂടുതൽക്കൂടി വ്യക്തമാണല്ലോ. ഭളവാഹമ്പയ്യയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ മൈസൂർപ്പട മധുരസംസ്ഥാനവാസികളെ മൃഗീയമായ വിധം പീഡിപ്പിച്ചതിനാലാണു് നായക്കർ രോഗഗ്രസ്തനായി വിഷമിച്ചിരുന്ന വേളയിൽപോലും യുദ്ധം നടത്താൻ തീരുമാനിച്ചതു്. സമീപദേശങ്ങളെ അടക്കി സ്വരാജ്യത്തെ വിപുലമാക്കാൻ നായക്കർ കൊതിച്ചിരുന്നില്ല. പുറമേനിന്നു് ഉപദ്രവങ്ങളുണ്ടാകാതെ തന്റെ ദേശങ്ങളെ സമാധാനപൂർവ്വം നിയന്ത്രിക്കാനേ അദ്ദേഹം ആശിച്ചിരുന്നുള്ളൂ. സൂക്ഷ്മാന്വേഷണം നടത്തുമ്പോൾ നായക്കരുടെ യുദ്ധപരമായ നയത്തെ പഴിക്കാനില്ലെന്നുകാണാം.

നായക്കരുടെ പരമാഭിലാഷം മധുരസംസ്ഥാനത്തെ സ്വതന്ത്രമാക്കിത്തീർക്കണമെന്നുള്ളതു മാത്രമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു ശത്രുനിരോധത്തിലാണു് അദ്ദേഹം

ദൃഷ്ടി പതിപ്പിച്ചിരുന്നതു്. മധുരയിലെ അതിത്തിയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ദുർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും നായക്കർ കെട്ടിച്ചുവയായിരുന്നു എന്നാണു ചരിത്രകാരന്മാരെല്ലാം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഏതത്യാവശ്യഘട്ടത്തിലും പ്രയോജനപ്പെടത്തക്കവണ്ണം ഒരു മഹാസൈന്യത്തെയും സജ്ജമാക്കിയിരുന്നു. അതിനാൽ ശത്രുക്കളുടെ യാദൃശ്ചികമായ ആക്രമണങ്ങളും ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു പരിഭ്രമിക്കേണ്ട സന്ദർഭങ്ങളും കുറവായിട്ടേ കാണപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ. താൻ വല്ലതെറ്റും ചെയ്തുപോയതായി അറിവാനിടവന്നാൽ ഉടനെ അതിനെ തിരുത്തുത്തക്ക മഹാമനസ്കത നായക്കർക്കുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതു് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനു ദൃഷ്ടാന്തം രഘുനാഥസേതുപതിയുമായുള്ള ബന്ധം തന്നെ. സമർത്ഥന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ നിയമിക്കുന്നതിൽ നായക്കർ കാണിച്ചിട്ടുള്ള ഔചിത്യം ശ്ലാഘാവഹമാകുന്നു. കർത്തവ്യനിർവ്വഹണത്തിൽ അദ്ദേഹം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യം നൽകിയിരുന്നതിനാൽ അവർ അത്യധികം കൃത്യനിഷ്ഠയോടുകൂടിയാണു് വർത്തിച്ചിരുന്നതു്. അവരുടെ വിശിഷ്ടസേവനങ്ങളെ നായക്കർ അപ്പോഴപ്പോൾ അഭിനന്ദിക്കയും പാരിതോഷികങ്ങളും നൽകി പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഈദൃശമായ ഉൽകൃഷ്ടമനോഭാവത്തിന്റെ ഫലം സ്വജീവിതത്തിന്റെ സായാഹ്നവേളയിൽ കണ്ടു് ചരിതാർത്ഥ്യമനുഭവിക്കുന്നതിനു് നായക്കർക്കു ഇടവന്നു. അതു മറെറാന്നുമല്ല, രഘുനാഥസേതുപതിയുടെ രാജഭക്തി പൂർണ്ണമായ അവസരോചിതകൃത്യംതന്നെ.

ദീർഘകാലമായി രോഗശയ്യയിൽ നിശ്ചേഷ്ടനായിക്കിടന്നിരുന്ന നായക്കർ തന്റെ പത്നിയെക്കൊണ്ട് എഴുതിച്ചയച്ച കത്തു കണ്ടയുടനേ ഒരു മഹാസൈന്യവുമായിവന്ന നായക്കരെ സമാധാനചിത്തനാക്കുകയും മൈസൂർസേനയുടെ ദുരഹങ്കാരത്തെ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത രഘുനാഥസേതുപതി ഒരു മാതൃകാഭൂപതിയായി ദക്ഷിണഭാരതചരിത്രത്തിൽ പ്രശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. യോഗ്യന്മാരെ യഥാർഹം ബഹുമാനിച്ചിരുന്നതുനിമിത്തം ക്ലേശത്തോടുകൂടിയാണെങ്കിലും തന്റെ ഭരണാന്ത്യവേളയിൽ സംസ്ഥാനത്തിനുണ്ടായ അത്യാപത്തിനെ അകറ്റാൻ ആ മഹാധീരനു സാധിച്ചു.

തിരുമലനായക്കരുടെ ഉന്നതാദർശങ്ങളുടെ ശാശ്വതസ്മാരകം അദ്ദേഹം കലക്കും ശില്പത്തിനുംവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രയത്നങ്ങളാകുന്നു. ഈ വസ്തുത ജെയിംസ്ഫെർഗ്യൂസൻ മുതലായ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ വിശദമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഈ മാർഗ്ഗത്തിൽ കൂടിയുള്ള നായക്കരുടെ ശ്രദ്ധ മധുരയേയും പരിസരങ്ങളേയും മോഹനരമണീയമാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു. മുതലെടുപ്പിൽ മിച്ചമുണ്ടായിരുന്നതുകമുഴുവൻ അദ്ദേഹം ലോഭം കൂടാതെ ഇതിലേക്കു വിനിയോഗിച്ചു. ഈ വമ്പിച്ച പണികൾക്കുപുറമേ അദ്ദേഹം നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള അസംഖ്യം ദേവാലയങ്ങളും അന്നദാനശാലകളും രാജമന്ദിരങ്ങളും കലാവൈഭവത്തിന്റെ അത്ഭുതസൃഷ്ടികളായി ഇന്നും പരിലസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നായക്കരുടെ ശിലാപ്രതിമകൾ മധുരപുതുമണ്ഡപസ്തംഭത്തിലും .ശ്രീ മീനാക്ഷീദേവാലയത്തിലും തിരു

പുരകൻറം, ശ്രീവില്ലിപുത്തൂർ മുതലായ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്.

നായക്കന്മാർ വൈഷ്ണവമതാനുസാരികളാണ്. തിരുമലനായക്കർ സ്വമതത്തിൽ അത്യധികം താല്പര്യമുള്ള ഒരു ഭക്താഗ്രണി ആയിരുന്നുവെങ്കിലും ഇതരമതങ്ങളെ ആദരിക്കുന്നതിൽ ഒരിക്കലും പിന്മാറിയിട്ടില്ല. വൈഷ്ണവനായിരുന്നിട്ടും ധാരാളം ശിവാലയങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചു. ക്രിസ്ത്യൻ മിഷനറിമാർക്കു ഹൃദയപൂർവം സഹായങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുത്തു. അദ്ദേഹത്തിൻറെ പൂർവികന്മാർ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു വലിയ ആനുകൂല്യങ്ങളും ചെയ്തതായിക്കാണുന്നില്ല. മധുരയിലെ സെൻറ്മേരി ദേവാലയം നായക്കരുടെ കാലത്താണ്. സ്ഥാപിതമായതു്. നായക്കരുടെ ഭരണാരംഭത്തിൽ വൈഷ്ണവന്മാരും ശൈവന്മാരും തമ്മിൽ ഒരു വലിയ കലഹമുണ്ടായി. പുതുമണ്ഡപത്തിൽ ഏകപാദമൂർത്തി വിഗ്രഹത്തോടുകൂടിയ ഒരു സ്തംഭം സ്ഥാപിക്കാൻ ശൈവന്മാർ താല്പര്യപ്പെട്ടു. വൈഷ്ണവന്മാർ അതിനെതടുത്തു. അതു് ഒടുവിൽ ഒരു വലിയ വഴക്കായിത്തീർന്നു. ഇരുകൂട്ടരും നായക്കരുടെ സന്നിധിയിലെത്തി ആവലാതി ഉണർത്തിച്ചു. നിഷ്പക്ഷപാതിയായ നായക്കർ മഹാപണ്ഡിതന്മാരുമായി പര്യാലോചന നടത്തിയശേഷം ന്യായം നടത്തി.

നായക്കരുടെ മാതൃഭാഷ തെലുങ്കായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹം സംസ്കൃതം, തമിഴ് എന്നീഭാഷകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ മടിച്ചില്ല. തമിഴ സാഹിത്യത്തി

ലെ പ്രസിദ്ധകൃതികളിൽ എട്ടെണ്ണത്തിന്റെ സമുച്ചയമായ അഷ്ടപ്രബന്ധം രചിച്ച മഹാകവി പിള്ളപ്പെരുമാളയ്യങ്കാർ, മഹാപണ്ഡിതനായ കുമരഗുരുപരസ്വാമികളം, സംസ്കൃതമഹാകവി നീലകണ്ഠദീക്ഷിതർ മുതലായവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംസ്ഥാനപണ്ഡിതന്മാരായിരുന്നു. നീലകണ്ഠദീക്ഷിതർ കുറേക്കാലം നായക്കരുടെ മന്ത്രിപദം അലങ്കരിച്ചതായും കാണുന്നുണ്ട്. ആ മഹാകവി ഗംഗാവതരണത്തിൽ ഭഗീരഥന്റെ രാജ്യഭാരം വർണ്ണിക്കുമ്പോൾ തിരുമലനായക്കരുടെ ജനരഞ്ജകമായ ജഗതീപരിപാലനം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മൃതിപഥത്തിൽ പെട്ടതിന്റെ ഫലമായിരിക്കണം താഴെയുദ്ധരിക്കുന്ന ഭാഗം എന്നു കേരളസാഹിത്യ സമ്രാട്ടായ ഉള്ളൂർ പരമേശ്വരയ്യർ അവർകളം അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു സമുചിതമായിരിക്കുന്നു.

"ദയാലുരഥ ഭ്രൂതേഷു—ദണ്ഡ്യേഷ്വാസിൽസ നിർദ്ദയഃ
സംജീവനോപി ലോകാനാം—ചന്ദ്രമാഃ പഥികാന്തകഃ
നദണ്ഡ്യ: മുമുചേ കഞ്ചിൽ—നവാകഞ്ചിദദണ്ഡയൽ
തഥാപി യുക്തദണ്ഡസ്സ—ദയാലുരിതിപപ്രഥേ.
ഉചിതേഷ്വദിശദ്ദൃഷ്ടി—മുദാസീനഃ പരേഷ്വപ
ശ്രുത്വാവചന മശ്രാവ—സവാചമനുജീവിനാം
ജാതഃ കോപോ ന ഭൃത്യേഷു-ജാതോപിന നിഗ്രഹിതഃ
നിഗ്രഹിതോപിന ചിര—മാസ്ഥിത്തേസ്യ കോമളേ.
തസ്യാസൽ പ്രാകൃതനാ ഏവ-സേനാമന്ത്യനുജീവിനഃ
നവം കോശോ നവഃ കോശോ—നവം രാജ്യംച കേവലം.
സ്വമംസതലാൽപാന്നൈഃ-സവ്യാനമപി വർത്തയൻ
സാതങ്കമാദദേ ഭ്രൂയ—സ്സരത്നിസ്തസ്യ ശാസനം."

പ്രസ്തുത പദ്യങ്ങളിൽ നായക്കരുടെ പ്രതാപമേറിയ ഭരണം പ്രതിബിംബിതമായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ദീക്ഷിതർ വളരെക്കാലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സദസ്യനായി മധുരയിൽ വസിച്ചിരുന്നു.

നായക്കരുടെ മഹിമാതിശയംനിമിത്തം അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി നിരവധി ഐതിഹ്യങ്ങൾപ്രചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ അതിശയോക്തിയുടെ കലർപ്പും ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നേയ്ക്കാം. എന്നാൽ ജസ്യൂട്ടരേഖകളിൽനിന്നു നമുക്കു കിട്ടുന്ന വിവരങ്ങൾ മിക്കവാറും അപ്രതിഷേധ്യങ്ങളായ പരമാർത്ഥങ്ങളാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. അവ തിരുമലനായക്കരേയും അങ്കമ്മാളേയും ഒരേനിലയിലാണ് വർണ്ണിച്ചുകാണുന്നതു്. രണ്ടുപേരും കൃസ്തുമതത്തോടു പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ആദരവു പ്രസ്താവയോഗ്യമാകുന്നു. നായക്കരുടെ ഭരണത്തെ എല്ലാ ചരിത്രകാരന്മാരും ഒരേനിലയിൽ വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളതുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഔന്നത്യത്തിനു പ്രബലമായ തെളിവായി വിളങ്ങുന്നു. ജനങ്ങൾക്കു അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചുണ്ടായിരുന്ന ആദരാതിശയത്തെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മാരകീയ ഭരണത്തെയും ചരിത്രകാരന്മാർ സുവ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ക്രി. പി. 1700 ജനുവരി 20-ാംതു- എഴുതപ്പെട്ട ഒരു ജസ്യൂട്ടകത്തിൽ തിരുമലനായക്കർ നിയാതനായശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്മാരകമായി ഒരു ദേവാലയം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതായും അവിടെ നായക്കരുടെ വിഗ്രഹം പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടുവന്നതായും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സമകാലീനന്മാരായി സകലരുടെയും ഹൃദയങ്ങളിൽ ശക്തിമത്തായ ബഹുമാ

നം വളത്തിയിട്ടാണു് നായക്കർ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞതെന്നുള്ളതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. പ്രസിദ്ധ ചരിത്രകാരനായ ഡാക്ടർ വിൻസന്റ് എ. സ്മിത്ത് അക്ബർചക്രവർത്തിയെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ നായക്കർക്കുണ്ടായിരുന്ന കുറവുകൾ ചന്ദ്രനിൽ കളങ്കമെന്നവിധം നിസ്സാരകോടിയിൽ ഗണിക്കത്തക്കവണ്ണമായിരുന്നു.

ഇപ്രകാരം അസാമാന്യമായ ഈശ്വരഭക്തിയും അചഞ്ചലമായ ധർമ്മനിഷ്ഠയും അത്ഭുതാവഹമായ ഔദാര്യവും കൂടികൊണ്ടിരുന്ന നായക്കർ മുപ്പത്തിയാറുവത്സരം മധുരയെ പരിപാലിച്ചു. ഭരണകാലം മുഴുവൻ തന്റെ സംസ്ഥാനത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി പോരാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന നായക്കർക്കു വിശ്രമമെന്നൊന്നു അനുഭവിക്കാൻ സാധ്യമായില്ല. മതസ്പർദ്ധയും വിപ്ലവശീലവും അടിയുറച്ചിരുന്ന മധുരസംസ്ഥാനത്തെ അധികകാലം സമാധാനപൂർവ്വം ഭരിക്കാൻ മറവാക്കും സാധിച്ചിട്ടില്ലെന്നതുതന്നെ പറയാം. പുരുഷത്തിന്റെയും തന്റേടത്തിന്റെയും വിലാസരംഗമായിരുന്ന നായക്കരെ പരാജിതനാക്കുന്നതിനു അന്നത്തെ മഹാശക്തികൾക്കൊന്നിനും സാധിച്ചില്ല. സകല മതാനുസാരികളേയും സമദൃഷ്ടിയോടുകൂടി പരിപാലിക്കാനുള്ള മഹാമനസ്കതനിമിത്തം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രശസ്തി വിദൂരദേശങ്ങളിൽപോലും വ്യാപ്തമായി. വികച്ച രാജ്യതന്ത്രകുശലനും ശില്പകലാചതുരനും സമാധാനദേവതയുടെ പരമബന്ധുവും പണ്ഡിതജനപാരിജാതവുമായി പ്രശോഭിച്ചുകൊ

ണ്ടിരുന്ന ഭാരതസന്താന തല്പജമായ നായക്കരുടെ വീര ചരിതം നമുക്കെല്ലാവക്കും എത്രയും അഭിമാനപ്രദായക മായി പരിലസിക്കുമാറാകട്ടെ.

"രാജഭക്തിതാൻ രാജ്യസൗധത്തിന്റെ-
രാജമാനമണിമയകീലകം,
ആയതെന്നുമഭംഗുരമായ് നമു-
ക്കായതിയിലുമാദർശമാകണേ."

32.D.
91666
V2134:21 J90
32.64

അനുബന്ധം.

I

മധുരനായക്കന്മാരുടെ വഞ്ചിദേശാക്രമണത്തെ സംബന്ധിച്ചു അഴകിയപാണ്ഡ്യപുരം പെരിയവീട്ടുമുതലിയാർ ശേഖരിച്ചു വച്ചിരുന്ന പ്രമാണങ്ങൾ.

(a) "തിരുമലൈ നായക്കർ പടൈ കൊണ്ടുവന്ന ഏഴുവായ് എണ്ണൂറു ഒരുപതാമാണ്ടു [1]കാർതിശു വിഴന്തു [2]പശാനം പയിരേറുവാൻ കാലപ്പിർപ്പാടാഴ്കൈകൊണ്ടു മൺവാരിയും ചമ്പാവും അതിക്കിരാവിയും വിതൈച്ചു പുഴക്കോളായ്പ്പോകൈകൊണ്ടും പൊതരവു ഇല്ലാഴ്കൈ കൊണ്ടും നാട്ടിന നൊവുനൊൻപലം ഒണ്ടായ് [3]മങ്കല മുതൽ [4]മണക്കുടി വരൈ [5]പെരും പറു[6]ത്തളി [7]സങ്കേതം ഉഡംപ്പട്ട [8]നാട്ടാർ കൽക്കുളത്തു നാം ഇരിക്കിൻറെടത്തു വന്ത തകടം പറൈകൈയാൽ എണ്ണൂറു ഒരുപതാമാണ്ടു പശാനം ഒരുപ്പു മേൽവാരം വേണ്ടാമെൻറു പശാന മേൽവാരമായ് അളക്കുമാറും ചെയ്ക. ഇതു എണ്ണൂറു ഒരുപതാമാണ്ടു മാശിമാസം ഇരുപത്തു രണ്ടാം തെയ്തി കൽപ്പിത്ത മൈക്കു ഇവ്വ

---

1 കന്നിപ്പു.
2 കുംഭപ്പു.
3 പദ്മനാഭപുരത്തിനു് ഒൻപതുമൈൽ വടക്കു പൊന്മനയ്ക്കടുത്തുള്ള സ്ഥലം.
4 തമരക്കുളം ഉള്ളതിനു സമീപമുള്ള ഒരു ചെറിയ തുറമുഖം.
5 പണ്ടാരവകപ്പാട്ടം അല്ലെങ്കിൽ സർക്കാർവക.
6 ദേവസ്വംവക.
7 ശ്രീപദ്മനാഭസ്വാമി ക്ഷേത്രംവക.
8 നാഞ്ചിനാട്ടു പ്രധാനകുടി അഥവാ കർഷകർ.

കൈപ്പടിയെ മങ്കല മുതൽ മണക്കടിവരെ പെരുംപറ തളിശങ്കേതം ഉൾപ്പട പശാനം മേൽവാരമാക അളക്കുമാറും കർപ്പിച്ചു ഇച്ചെയ്തി ചൊല്ലി നാഞ്ചിനാട്ട മങ്കല മുതൽ മണക്കടിവരെ പെരുംപറുത്തളിശങ്കേതം ഉൾപ്പട്ട [9] വടവകൈ തെൻവീതിനാട്ടാർക്കു് നീട്ടി എഴുതിവിട്ടക എൻറു തിരുവുള്ളമായ നീട്ടു്.

(b) നിഗവു്.

തെൻവീതി നാട്ടാർ കണ്ടു അനന്തോശി നായക്കർ മുപ്പന്തലിൽ വന്നു പാളയവും ചെയിതു താഴക്കുടിക്കു കിഴക്കൊക്കെയും കൊള്ളയിട്ടകെയും തുലുതാലി പറിക്കയും ആട്ടമാടടിച്ചുകൊണ്ടുപോകെയും ഇങ്ങനേ ഒള്ള ചീരമരിയാത . . . . . ഇ കാട്ടിന്നതൊക്കെയും നമ്മടെ മനത്തോട്ടുക്കുടെയെന്നും നാം ഉള്ളുകൊട്ടത്തെന്നും അവലേശം നിരുവിക്കേണ്ടാ. ഇപ്പോൾ നാം നിരുവിച്ചാൽ ഒള്ള ചെയ്തി നിങ്ങൾക്കു അറിയാമല്ലോ. അതറിഞ്ഞു നാട്ടാരായിട്ട ഒഴിക്കത്തക്കവണ്ണം മനതു ചെലുത്തിക്കൊള്ളുകയും വേണം. അതിനൊത്തപോലെ നാമിരിക്കുന്നതും ഒണ്ടെ എന്നും ഇപ്പടിക്കു തിരുവുള്ളത്തിൻപടി നിനവു എഴുതിന കണക്കു തമ്പിരാമൻ രാമൻ എഴുത്തു്.

(c) കൊല്ലം വ്യൻവ്യ-ാമാണ്ടു് ആനിമാസം ൨൭-ാം തീയതി നായക്കർ വക അപ്പയ്യനും ഇരാമനും വന്ന വകൈക്കു മേൽ വാരം ഉപൈയം പലിശൈവകൈക്കു കോട്ടൈ ഒൻറുക്കു നെൽകോട്ടൈ കാൽ കളിച്ചവകൈക്കു നീട്ടക്കു പകർപ്പു്.

---

[9] വടക്കും തെക്കും ഭാഗങ്ങൾ.

നായക്കർ വകൈ അപ്പയ്യനും, ഇരാണവും കൂതി രൈയും തിരുച്ചില്ലാപ്പള്ളിയിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ട് നാഞ്ചിനാട്ടിൽ ഇരുത്തങ്കാട്ട വെളിയിൽ വന്ന പാളൈയം ചെയ്യ ഇരിക്കയിൽ പറഞ്ഞു അയപ്പാൻ നാഞ്ഞാമതം വരികകൊണ്ടു വിത്തും നെല്ലും പടകടത്തി ഇട്ടുവെന്തമ കൊണ്ടു നാട്ടാർ അച്ചിരാമത്തു വന്നുകൂടിത്തങ്കടം പറക യിൽ എണ്ണൂറുതൊണ്ണൂറു എട്ടാമാണ്ടു പിശാനം മേൽ വാരവും ഉപൈയം പലിശൈയും മങ്കല മുതൽ മണക്കു ടിവരൈ തളിസങ്കേതം പെരുംപറു ഉംപ്പട കോട്ടൈ ഒൻറുക്കു കാൽ കോട്ടൈ നെൽ കഴിക്കൈയിൽ കോ ട്ടൈക്കു മുക്കാൽ വീതം അളക്കുമാറും ചൊല്ലി എണ്ണൂറു തൊണ്ണൂറു എട്ടാമാണ്ടു ആനിമാസം ഇരുപത്തഞ്ചാം തെയ്തി കൽപ്പിത്തമൈക്കു വടവകൈ തെൻമീതി നാ ടമൈന്തപേക്കു നീട്ട എഴുതിവിട്ട എന്നു തിരുമുള്ള മായ നീട്ട്.

(d) കിഴക്കുനിന്നും ഇരാണവും കൂതിരയും വന്നു നാ ഞ്ചിനാട്ടിൽ ഇരുത്തങ്കാട്ട വെളിയിൽ പാളയം ചെയ്തു ശ്രീവല്ലഭൻ ആറിനു കിഴക്കു വഴക്കുവാറയിലും പാളയ മും ചെയ്തു ഇരുന്നിയശിങ്കനല്ലൂരിൽ വീരവിളൈയിൽ പാ ളയമും ചെയ്തു ഇരുന്നു. നാഞ്ചിനാട്ടിൽ മങ്കല മുതൽ മണക്കുടിവരൈ തളിസങ്കേതം ഉംപ്പട കരുമക്കേട്ടു വരു കകൊണ്ടു എണ്ണൂറു തൊണ്ണൂറൊൻപതാമാണ്ടു പിശാ നം മേൽവാരം പാട്ട ഉപൈയം പലിശൈ ഉംപ്പട്ടവ കൈക്കു കോട്ടൈക്കു കാൽകളിവാകവും കർപ്പിത്ത മൈക്കു എണ്ണൂറിതൊണ്ണൂറു ഒൻപതാമാണ്ടു ആനി മാസം ഇരുപതാംതെയ്തി കർപ്പിത്തമൈക്കു വടവ

കൈ തെൻമീതിനാടമെന്നപേക്ഷ നീട്ടി എഴുതിവിടു
വെന്നു തിരുവുള്ളമായ നീട്ടു.

(e) നിനവു.

വടവകൈ നാട്ടാർ കണ്ടു അരമനെയാരിടേ ആളാ
യിട്ടു ഇരാമചന്തിര അയ്യൻ കൽക്കുളത്തു വന്നാറേ കാ
രിയം കൊണ്ടു ചൊന്നില്ല എന്നും കന്നാലിവിത്തു പെ
ണ്ണുംപിള്ളെ ആതി ആയിട്ടു വാങ്ങിക്കൊള്ള തക്കവ
ണ്ണം മൻപേ നിനവു കൊടുത്തുവിട്ടെല്ലോ അവ്വണ്ണം
തന്നെ ഒട്ടും ഉതാരത്തെ ആയ് ഇരുന്നുപോകാതെ മൻ
പെ ഒതുക്കിയതുപോക ചേഴം ഒള്ളതും ഒതുക്കിക്കൊ
ണ്ടു ഇരുപത്തിരണ്ടാം തെയ്തിതന്നെ വാങ്ങിക്കൊള്ള
കൈയും എന്നും ഇപ്പടിക്കു തിരുവുള്ളത്തിൻപടി നിന
വു എഴുതിന, കണക്കു കാളി കാളി എഴുത്തു. കേംവി
യിടുത്തു നെല്ലും വിത്തും കിടപ്പതു ഒണ്ടെന്നു കേട്ടു. അ
വകൈ പോയ് എന്നു പറഞ്ഞാൽ വകവെച്ച ത
രികയില്ല. അതു അറിഞ്ഞു ഒതുക്കിക്കൊള്ളുകൈയും
വേണം.

(f) നിനവു.

വടവകൈ നാട്ടാർ കണ്ടു അഴകപ്പമുതലിയും ഇരാ
ണവും കുതിരെയും വഴക്കെമ്പാറയിൽ വന്നു പാളയം
ചെയ്തു ഇരുന്നാറേ നാലാവു പടെയും ഒണ്ടായ ഉടമ്പ
ടിക്കെ പറഞ്ഞടുത്തു ചേരാഴികകൊണ്ടു കൊച്ചു ഉണ്ണി
യും പുരുഴാരത്തിനെയും ഇഞ്ഞു വരുത്തിക്കൊണ്ടു ചെ
യ്തിരിക്കും തങ്ങൾ മുതലുകാരിയം തുടങ്കിച്ചുകൊണ്ടു

ഒരു പാകത്തു വാങ്ങിക്കൊള്ളത്തക്കവണ്ണവും മുൻപേ താതനം കൊടുത്തുവിട്ടല്ലോ. അതിപ്പിന്നേ ഇടത്തു റെയും കാമച്ച കുട്ടിപ്പിള്ളെയും കൊച്ചുമാതേവൻ പണ്ടാരത്തു കുറുപ്പും ശങ്കരൻ പണ്ടാരത്തു കുറുപ്പും ക്രൂടെ അഴകപ്പമുതലിയും ഇ(രാണ)വും കുതിരെയും ഇരണിയൽ വീരവിളയിൽ കൊണ്ടു ചെ.....ളെയവും ഇട്ടവിച്ച ഇര....പടെ ഒണ്ടാകെയും ചെയ്ത ഇപ്പോൾ....വാ മാടമ്പുമാർ മൂവരും നാഞ്ചിനാട്ട കടന്നു പണം വൈക്കത്തക്ക.....നെല്ലും വിത്തും വാരി അഴകപ്പമുതലിക്കു കൊടുക്കത്തക്കവണ്ണവും അങ്ങോട്ടു ഏഴാംതെയ്തി പോന്നിറ ഒണ്ടു രെണ്ടുവകച്ചനമും ഇരണ്ടുവക നാട്ടം കീഴ് മുപ്പത്തേഴാമാണ്ടുക്കു അങ്ങു നടന്നെ പിരകാരം നടന്നുകൊള്ളത്തക്കവണ്ണം അല്ലോ പിരത്തിയേകാ പിരത്തിയേകം ഓലകളും എഴുതിവിച്ചു വാതവും ചെയ്ത അങ്ങനെ അല്ലോ ഇത്തിരനേരവും കൊണ്ടുചെന്നതു്. ആ വണ്ണാ തന്നെ നാട്ടിൽനിന്നും ഒരു പണം വൈച്ചുകൊടുത്തു എന്നും വിത്തും നെല്ലും വാരിപ്പോയന്നും വരാതെ ചേഴം മുതലും കാരിയവും തുടങ്കിച്ചു ഒരു താനത്തായ് പാത്തു എന്നു വരാതെ പല താനത്തു പാത്തുകൊള്ളുകയും വേണം. അല്ലാതെ നാട്ടിൽനിന്നും ഒരു പണം വൈച്ചു കൊടുപ്പിതെന്നു വൈച്ചാൽ അവരോടു ക്രുടിയിറു തങ്കം അത്തിരേ നമ്മെ ഇവിടെനിന്നു കളയിന്നതു്. അതു കണ്ടു കാരിയത്തിനെ കണ്ടു എടുത്തുകൊള്ളുകയും വേണം. ഇപ്പടിക്കു തിരുവുള്ളത്തിൻപടി നിനവു എഴുതിന കണക്കു കാളികാളി എഴുത്തു്.

(g) തൊള്ളായിരാമാണ്ടു് ആടിമാസം അഞ്ചാംതെയ്തി വന്ന മടക്കു നീട്ടുക പകർപ്പു്.

കിഴക്കുനിന്നു അരമനൈയാർ വകൈ ഇരാണ്ടവും കുതിരൈയും കൊണ്ടു അഴകപ്പൻ മുതലി തൊള്ളായിരാമാണ്ടു തൈമാസം ഇരുപത്തിരണ്ടാം തെയ്തി മുതൽ വൈകാശിമാസം ഇരുപത്തഞ്ചാം തെയ്തിവരൈ തിരുപ്പതിസാരത്തിലും പെരുവിളയിലും തെരുശനംകോപ്പിലും പുലിയൂർക്കുറിച്ചി പിലാവിളൈയിലും ഇരണിയശിങ്കനല്ലൂർ കിഴക്കേ പിറത്തു ചരവിളൈയിലും പാളയം ചെയ്തു പടൈ പൊരുകകൊണ്ടും നാഞ്ചിനാട്ടിൽ മങ്കല മുതൽ മണക്കുടിവരൈ പടൈ വരുകകൊണ്ടും മുന്നാം എണ്ണൂറുത്തൊണ്ണൂറു ഏഴാമാണ്ടു കാർ മുതൽ തൊളായിരാമാണ്ടുകാർ വരൈ പെരുംപറു തഴിസങ്കേതം ഉൾപട്ട വകൈക്കു മേൽവാരം പാട്ടം ഉപ്പെയം പലിശൈ അളന്നു നീക്കി ഒള്ള കൂടിച്ചികൈ എഴുത്തിപ്പട്ട . . . . . ടുത്തു തുഴായിരാമാണ്ടു പിശാനം തൊരുവമനങ്കൾ തളിസങ്കേതം ഉൾപ്പട്ട വകൈയിൽ മങ്കല മുതൽ മണക്കുടിവരൈക്കു ഒള്ള വകൈയിൽ.

അപൂർണ്ണം.

II

ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ള.

ദക്ഷിണശ്രീവാഴുങ്കോടിനു് അഭിമാനസ്തംഭവും രാജഭക്തിയുടെ മൂർത്തീകരണവും ത്യാഗിവര്യനും ധീരസേനാനിയുമായിപ്പരിലസിച്ചിരുന്ന മാർത്താണ്ഡൻ ഇരവികേര

ളപുരമെന്ന സ്ഥലത്തു കൊല്ലവർഷം എട്ടാംശതകത്തി
ന്റെ അന്ത്യപാദത്തിൽ ഉത്രംനാളിൽ ജാതനായി.
പതൃരുഷത്തിന്റെയും ക്ഷാത്രധർമ്മത്തിന്റെയും നിലയ
മായി വളർന്നവന്ന ആ ബാലൻ കാലോചിതമായ കള
രിപ്പയറ്റും അക്ഷരാഭ്യാസവും പൂർത്തിയാക്കിയശേഷം
രാജ്യസേവനത്തിനുമുതിർന്നു.നിഷ്കളങ്കസ്വഭാവംകൊണ്ടും
കർമ്മകുശലതകൊണ്ടും സ്വാർത്ഥപരിത്യാഗംകൊണ്ടും
ആ വീരതരുണൻ കൊല്ലം വെന്നു-ാമാണ്ടു മുതൽ വൃശ്ചി
വരെ വേണാട്ടുവാണിരുന്ന കേട്ടതിരുനാൾ വീരരവി
വർമ്മ കുലശേഖരപ്പെരുമാൾ തിരുമനസ്സിലെ സവിശേ
ഷമായ അനുഗ്രഹത്തിനു ഭാജനമായി. ഏകദേശം മുപ്പ
താമത്തെ വയസ്സിൽ ആ വീരപുരുഷൻ വഞ്ചിരാജമന്ത്രി
മാരിലൊരാളായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹം കൊല്ലം വൃശ്ചി-ാ
മാണ്ടു മിഥുനമാസം ഏവു-ാനു- കണ്ണിയാകുളം പോരിൽ
വച്ചു് വീരസ്വർഗ്ഗം പ്രാപിച്ചു. ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ള കഥാ
വശേഷനായതോടുകൂടി ശത്രുക്കൾ ആഹ്ലാദഭരിതരായി
കൈനിലയിലേയ്ക്കു മടങ്ങി. രാമപ്പയ്യൻ ഇരവിയുടെ
ശിരസ്സു പട്ടിൽ പൊതിഞ്ഞു തിരുമലനായക്കരുടെ മു
മ്പിൽ കൊണ്ടുചെന്നു. അതു കണ്ടപ്പോൾ നായക്കർ
വളരെ സങ്കടപ്പെട്ടു. ഇപ്രകാരമുള്ള ശൂരകേസരികളെ
വധിക്കാതെ ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടുവരണമെന്നായിരുന്നു അ
ദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയുടെ
ചരമവാർത്ത പൊന്നുതമ്പുരാനെ അത്യധികം ഖേദിപ്പി
ച്ചു. ഒട്ടും താമസിക്കാതെ തിരുമേനി മറ്റു മന്ത്രിമാരൊ
ന്നിച്ചു പോർക്കളത്തിലേയ്ക്കു് എഴുന്നെള്ളി. നിർഭാഗ്യ
നായ മന്ത്രീന്ദ്രന്റെ മൃതശരീരം എടുപ്പിച്ചു് പല്ലക്കിലാ

ക്കി മടങ്ങി. മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കാൽന ടയായി ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയുടെ ഭവനത്തിലെത്തി അദ്ദേ ഹത്തിന്റെ വീരമാതാവിനെ സമാശ്വസിപ്പിച്ചു. ശേ ഷക്രിയകൾക്കു പരേതന്റെ ശിരസ്സുകൊണ്ടുവരേണ്ടിയി രുന്നു. ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയുടെ ആശ്രിതോത്തമനായി രുന്ന ചക്കാലക്കാളിനായർ ആ സാഹസത്തിനൊരുങ്ങി. നായർ തിരുവനന്തപുരത്തു അനന്തശായി സന്നിധി യിൽ കാണിക്കയർപ്പിച്ചു പ്രസാദംവാങ്ങാൻ പോയിരു ന്നപ്പോഴാണ് ഈ ദുരന്തമുണ്ടായതു്. ചരമാവസ്ഥ ത്തിൽ സ്വസ്വാമിയുടെ സമീപത്തു വത്തിക്കാനുള്ള പ രമഭാഗ്യം കൈവരാത്തതിൽ അത്യധികം സങ്കടപ്പെട്ട കാളിനായർ രാമപ്പയ്യന്റെ കൈനിലയിൽ ചെന്നു അ ത്ഭുതപ്രദമായ വിധത്തിൽ നായകശിരസ്സുകൊണ്ടുപോ ന്നു. കാളിനായരുടെ വിജയപൂർവ്വമായ ആഗമനം തി രുമേനിയെ സംതൃപ്തഹൃദയനാക്കി. കേരളപുരത്തു പൊന്നുതിരുമേനിയും എഴുന്നള്ളി വീരചരമം പ്രാപി ച്ച പുണ്യചരിതന്റെ സംസ്കാരകർമ്മം സൈന്യങ്ങളുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ സമുചിതാഡംബരങ്ങളോടുകൂടി നട ത്തിച്ചു. സ്വാമിഭക്തനും ധീരാത്മാവുമായ കാളിനായ ക്കു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മദേശമായ കുഞ്ചാകോട്ട ധാരാ ളം വസ്തുക്കൾ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കല്പിച്ചു നൽകി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലശേഷം ആ വസ്തുക്കൾ ചിലരുടെ കൗടില്യം നിമിത്തം അന്യാധീനപ്പെട്ടു. നാ യകനിര്യ്യാണം നിമിത്തം ജീവിതത്തോടുതന്നെ വിരക്തി തോന്നിയതിനാൽ കാളിനായർ കാലവിളംബമെന്യേ വീരോചിതമായ വിധത്തിൽ ദേഹത്യാഗം ചെയ്തു.

പ്രസ്തുതയുദ്ധം നടന്ന കണിയാകുളം പടനിലം ഇപ്പോൾ വയലായി രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അവിടെ വരമ്പിൽ ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയുടെ നഷ്ടശിഷ്ടമായ ശിലാപ്രതിമ ഇന്നും കാണപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ഇരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളപ്പോരിൽ ചില ഭാഗങ്ങൾ.

സമരദിനം

"വാട്ടമറവകൊല്ലം എണ്ണൂറൊരുപതാമാണ്ടതന്നിൽ
ആനതോർമിഥുനമാസം പതിനെട്ടാംതീയതി
തിങ്കൾപ്പടി പുണർതം തിങ്കളാഴ്ചവിടിയുംമുന്നേ
വെറനരേവെല്ലുമന്തഃച്ചുരമാൻ പടയുംക്കുട്ടി."

വേലയ്യന്റെ ചരമം

"വയ്യം പുകഴ്കൊണ്ടപടൈ വേലയ്യൻ
വന്തുമലയാളരെവളൈത്തുകൊണ്ടാൻ
ചെയ്തിയറിയാമലെ വീരനായർ പടൈക്കുട്ടി
ഒരുനൊടിതന്നിലേയുണ്ടുണ്ടാക്കവേ
ചെയ്യും തിറവീരൻ പടൈവേലയ്യൻ
തിട്ടെനവേ വെട്ടുപട്ടും പോനാർ."

രാമപ്പയ്യനെ നിയോഗിക്കുന്നു.

"മേദിനിയാളും നായക്കവീരൻ
മുഖംപാത്തു ചൊൽവാർ
ദക്ഷിണയാഭ്രമിയിലെ
നീകം പടയോടേ ചെൻറു

രാമപ്പയ്യനേയും കൂട്ടിവെട്ടിച്ചീക്കിരം
കൊടുവാരുമെൻറനുപ്പിനാർ."

ദുർമ്മന്ത്രികളുടെ ദ്രോഹനിശ്ചയം.

"എല്ലാവരും ഇതുക്കപ്പടിപുത്തിനാൽ
എണ്ണമെണ്ണിവിചാരിത്തുക്കൊള്ളുവോം
വല്ലവനിരവിക്കുട്ടിപ്പിള്ളയേ
പോരിലിറക്കിക്കൊട്ടപ്പോമോ
നില്ലാമലപ്പിന്നന്നിവിട്ടുവാങ്കിയേ
നിക്കും പൊഴതിലേ കുതിരൈപ്പടൈ
ശല്യമാകവളൈത്തുകൊണ്ടുപിള്ളയുടെ
തലയുംകൊണ്ടുപോനാപ്പിന്നെപ്പടൈയില്ലൈ."

രാമപ്പയ്യനു ഇരവിയുടെ വൈരികളയച്ച സന്ദേശം.

"ഉരത്തനർ നാളെനാങ്കം ഉദിക്കുമുൻപടൈക്കുവാരോം
പൊരുത്തമായ് നെററിക്കെക്കു പൊരവാറുരൈയേ [നീങ്കം
വിരുപ്പമായ്വളൈത്തുവെട്ടിവിരൈവുടൻ ചതിയതാക
തിരുത്തമായ് തലയുംകൊണ്ടു ശീക്കിരംപോ വീരനേ"

പൊന്നുതിരുമേനി ഇരവിയെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നതു്.

"കാക്കവേണമനന്തയിൽ വാഴച്യുതൻ തിരുവരുളി [നാലേ
കാവലുടൻ ചെൻറുപടൈ പൊരുതാൻ ചകിക്കിതി [ല്ലൈയാനാൽ

ഉയക്കമുള്ള ഓട്ടനിങ്കേ ഓടിവരട്ടം വിരവാൽവാറേൻ
ഓടിച്ചെൻറു നീയും പിള്ളൈമോതിക്കൊണ്ടുചെൻറി
[റങ്കവേണ്ടാം
ചരതിത്തുനിൻറു പിള്ളൈപൊരുതിത്തുവരവേണം."

ഇരവിയുടെ മറുപടി.

"പാക്കിയമില്ലാതെപോനാൽപകൈന്തേറി വെട്ടി
[ട്ടവേൻ
ചീരണിന്തമലർ മാർവാപോരുക്കിൻറടിയൻ പോറേൻ
തുക്കയ്യിൽ ചിറപ്പുംവേണം തെന്നരുടെ വാളുംവേണും."

തിരുമലനായക്കരുടെ വ്യസനം.

"അയ്യോ ഇന്തയുരൈയെപ്പോലെ അവനിതനിൽ
[പാത്താലൊരുവനുണ്ടാ
വയ്യംപുകഴ്ന്തിടും ഇവരുടയവൈരവണിയിട്ടകാത
[ഴകോ
കോതിട്ടമന്തമുടിയഴകോ ക്രൻറകസ്തുരിപ്പൊട്ടഴകോ
കയ്യുമെഴുമ്പിച്ചോയിവരൈവെട്ടകരുത്തുപ്പിടിത്തിങ്കേ
[കൊട്ടവരാമൽ
പോതമറിയാതരുമപ്പയ്യൻ പോരിൽ ചതിയാക
കൊൻറു പോട്ടാൻ."

ഭൂവിയുടെ ചരമം തിരുമേനി അറിയുന്നു.

"കേട്ടപൊഴുതിലെ മന്നവരും കെട്ടിവന്തതെയെൻറ
[ഴുന്തരുള
കയ്യിലുടവാളും ഇരുന്തില്ലയോ കാർക്കുതിരയും അങ്കി
[ല്ലയോ

MUL
091666

വേങ്കൈപ്പുലിപോലെ പാരരശൻ വന്നു നിൻറുമന്നർ
[തിരുവുള്ളമായ്
മരുമുള്ളമന്തിരിമാർകളോടെ പെൻറുകണ്ടു ശ്രീരാമർ
[പോലെ
തെന്നർപെരുമാളും തിരുവുള്ളമായ് കനകപ്പള്ളി
[യന്നിലാവിൽവൈത്തു
പട്ടവീരകാളികൊണ്ടു മൂടി പാട്ടുകൊണ്ടു മന്നരെഴുന്ത
[രുള."

തിരുമേനി മന്ത്രിയുടെ മാതാവിനെ ആശ്വാസിപ്പിക്കുന്നു.

"വരുത്തപ്പെടവേണ്ടാം തായേവാടവേണ്ടാം
വാരാതെവരുന്നവഴിയാലെന്നചെയ്വോം."

MUL
091666

TIRUMALA NAICKAR.

PARAMESWARAR PILLAI.

3264

V2134:2100 J90
32614

Indic Digital Archive Foundation
gpura.org